Наш ДІМ

1
Січень —лютий
2005

Для тих, хто будує або вже має оселю

Оселі «На здоров'я» від підприємства «Збірні будинки»

Оцінка якості штукатурки

Водозабірну свердловину— власноручно

Земний рай на трьох сотках

Шановні передплатники! Дякуємо, що у 2005 році Ви обрали саме нас!

Конденсат у зимовому саду

Я власними руками спорудив зимовий сад. Однак мене дратує те, що там постійно утворюється конденсат. Узимку я ганчіркою постійно протираю металеві підпірки і частково шибки. Не забуваю провітрювати сад, однак вода збігає з вікон. Боюсь, що з часом стальні конструкції поіржавіють, а також виникнуть інші пошкодження. У чому загадка? Чому утворюється конденсат і як можна запобігти цьому?

М. Ковальчук,
Київська обл.

Повітря приміщення містить вологу. Вона конденсується у воду, якщо повітря охолоджується. Це явище можна спостерігати влітку при утворенні роси, яка з'являється вночі на луках навіть за сухої погоди. У зимовому саду під час прохолодної погоди (наприклад, уночі) скло і конструкції всередині також охолоджуються. Як наслідок утворюється конденсат, що збігає по склу і металевих підпірках. Так, при зовнішній температурі мінус 10 °С і температурі повітря у приміщенні 20 °С скло і неізольовані металеві конструкції мають температуру всередині приміщення близько 6 °С, тобто набагато нижчу за температуру повітря у приміщенні. Якщо ж у приміщенні присутні люди й ще ростуть широколистяні рослини, то на холодних частинах конструкцій з'являється волога. Це згодом може призвести до їх іржавіння і руйнування.

Отже, як можна запобігти появі конденсату? Замість нормального ізоляційного скла треба встановити теплозахисне з коефіцієнтом теплопровідності K=1,3, яке не пропускатиме холодне повітря всередину приміщення, тобто воно всередині залишатиметься теплим. У конструкціях саду необхідно використовувати деревину, оскільки від природи вона є добрим ізоляційним матеріалом.

Ефективно застосовувати в конструкціях і деревину, і алюміній. Якщо ж використовуються металоконструкції, то вони мають бути термоізольовані або розділені. Це означає, що між внутрішньою і зовнішньою частинами металевих розпірок встановлюють пластмасовий профіль, який запобігає перетіканню тепла.

Провітрювання зимового саду має також велике значення. Використане, тобто вологе повітря виводять у найвищій точці конструкції, свіже повітря має надходити знизу. Ці операції можна регулювати вручну чи автоматично, тобто з допомогою термостатів або гігростатів.

Якщо зимовий сад використовують як жиле приміщення лише влітку, а в холодну пору року там знаходяться тільки рослини, то з конденсатом можна жити. Адже висока вологість повітря позитивно впливає на рослини. Однак необхідно вжити запобіжних заходів проти іржавіння конструкцій.

Насамкінець слід сказати, що серйозні виробники планують зимові сади так, що конденсат не з'являється.

Черепиця без бруду і моху

Я планую перекрити дах мого котеджу. У розмовах чув про черепицю з ефектом лотоса. Така черепиця начебто не забруднюється. Чи є у вас про це якась інформація?

І. Стецько,
Львівська обл.

Спеціалісти тривалий час досліджували в Індії рослини лотоса, на листках яких не затримується ані бруд, ані вода. І що характерно, не тому що вони є надто гладкими. Навпаки, ці листки мають структуровану поверхню. Але бруд не прилипає до них, а вільно лежить на листках. Дощові краплі, що мають форму кулі, зривають бруд і листки залишаються чистими. Цей принцип тепер використаний виробниками глиняної черепиці, які повторили структуру листків лотоса. Отже, дощ змиває пил та інший бруд з такої черепиці й запобігає утворенню моху та накопиченню і сплітанню решток. На жаль, виробниками такої черепиці є зарубіжні фірми. До уваги всіх! Сьогодні випускають ще фасадні фарби з ефектом листків лотоса.

Вікна стануть прозорими

Рік тому ми встановили нові вікна в жилій кімнаті. Раніше тут була суцільна стіна. Думали, нарешті будемо насолоджуватися чудовим видом на сад. Однак, коли світить сонце, шибки стають непрозорими, наче покриваються туманом. Це нас дуже дратує і ми не знаємо, що тут можна вдіяти. Може чимось порадите?

Н. Новицька,
м. Миколаїв

Шибки можуть бути тьмяні з різних причин. Так, коли замість звичайної віконної замазки для ущільнення використати силікон, то цей матеріал під час чищення вікон розповзається по всій шибці. Потім цю "силіконову завісу" дуже важко видалити. Потрібні спеціальні мийні засоби. Якщо ж вікна тьмяніють всередині, це означає, що між двома шибками є нещільність (отвір). Волога потрапляє між шибками і конденсується як пара на склі, що і спричиняє тьмяність. Нещільність могла

виникнути під час транспортування вікон або під час їх монтажу. Треба нагадати, що на вікна, встановлені через фірму, має бути два роки гарантія.

Чи можна клеїти деревину до бетону?

У моєму будинку бетонні сходи. Хотів би якось їх прикрасити деревиною. Чи можливо це? Може є інші ідеї для прикрашання бетонних сходів?

В. Клименко,
Херсонська обл.

Так, до бетону можна приклеїти деревину. Однак для цього потрібний спеціальний клей. Звичайний (дерев'яний) клей не підходить. Бетонні східці повинні вбирати в себе клей. Отже, вони не можуть бути пофарбовані. Якщо ж вони пофарбовані фарбою для бетону, то її необхідно повністю зняти твердою дротяною щіткою або шліфувальною машиною. Порада: вибирайте тверді породи деревини і заокругліть передні боки східців, щоб кромки не так швидко зношувались. Інша можливість прикрасити сходи — приклеїти міцний матеріал з двостороннього джуту. Можна також встановити на східці ламінат або лінолеум.

Лід на граніті

До дверей мого будинку ведуть сходи з граніту. Взимку на сходах часто утворюється лід. Мені вже 76. Боюсь впасти і поламати кості. Чи можу я себе якось захистити?

І. Васильченко,
м. Черкаси

Запатентованого вирішення цієї проблеми, на жаль, немає. Єдиною можливістю проти ковзання є встановлення фасонних гумових матів. Однак їх потрібно міцно прикріпити до східців. Відповідного клею не існує. Залишається один шлях — висвердлити отвори, встановити дюбеля і прикрутити мати. За бажанням, після закінчення ожеледиці мати можна зняти.

Проміння радіоантени... Як захиститись?

Навпроти нашої квартири встановили крупну радіоантену. Як можна захиститись від променевого навантаження?

М. Іваненко,
Харківська обл.

Спеціалісти говорять, що поглинання (екранування) електромагнітного випромінення можна досягти, якщо, по-перше, видалити зі стін всі шпалери і обклеїти їх звичайною ізоляційною алюмінієвою плівкою (краї перекрити приблизно на 3 см). По-друге, допомагає встановлення металевої інсектицидної сітки із зовнішнього боку вікон. По-третє, доцільно встановити на вікнах теплозахисне скло, яке зовні металооксидоване. Додатково екранує електромагнітне випромінення також монтований (прикручений) зовні на віконних рамах металевий (алюмінієвий) профіль.

Зміст

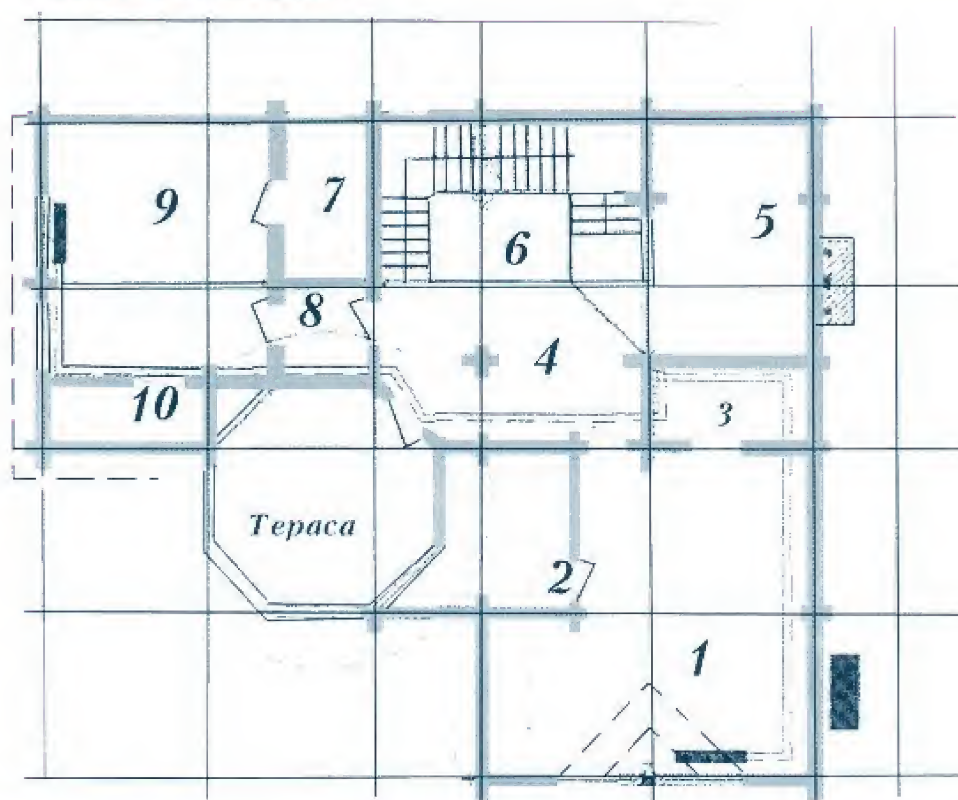
Одне з найголовніших завдань людства в новому столітті є боротьба за чисту екологію. Багато людей стали задумуватися про своє житло, в якому вони проводять мінімум одну третину життя. Напрошується висновок — екологічно чисте і здорове житло має бути побудоване з дерева. Це вже давно добре засвоїли в Європі, де спостерігається бум будівництва будинків з каліброваних колод. В Україні, утім, багато громадян теж мріють придбати дерев'яну оселю.

Будівництво дерев'яних котеджів у Києві почалося біля десяти років тому. Не обійшлося тут без безлічі помилок. Спочатку це були невеличкі будинки, тепер ринок дерев'яних будинків набирає тенденцію до розширення. Люди купують нерухомість чи вкладають гроші в будівництво. Загальна кількість компаній, що працюють на українському ринку дерев'яного домобудівництва, дорівнює вже кільком десяткам і цей список постійно поповнюється. Уже можна говорити про тенденцію замовників будуватися за індивідуальними проектами. Цьому сприяє великий вибір будівельних матеріалів. Найбільш затребувані дерев'яні сауни, гостьові та мисливські будиночки. Попит на будівництво котеджів "під ключ", поблизу міста стрімко росте. Собівартість будівництва середнього котеджу коливається в межах $70 тис. Особливим попитом продовжують користуватися оригінальні проекти і такі ж оригінальні засоби на їх втілення. При цьому покупець орієнтується на українські ціни, але продукт хоче одержати з європейським стандартом якості. Потрібно враховувати і такий фактор, як подорожчання цегли. Тому будувати з дерева сьогодні економічно вигідно. Таким чином, зведення котеджу з дерева має кілька безсумнівних переваг. Звичайно, рано чи пізно темп зростання ринку дерев'яних будинків уповільниться. Однак протягом 10 найближчих років фахівці спад не прогнозують.

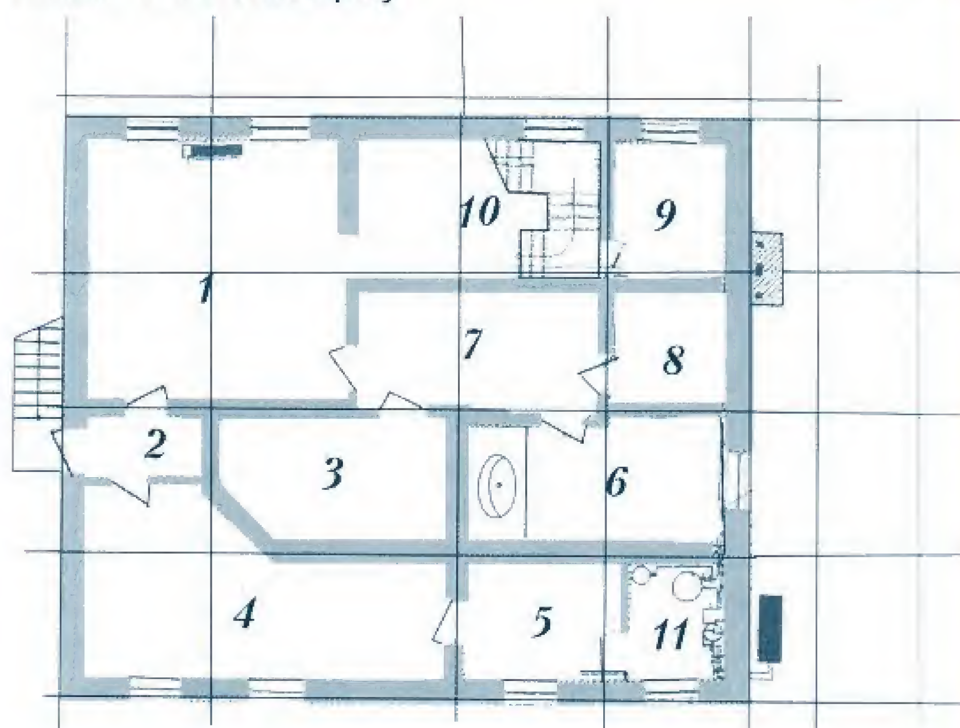
Банний комплекс (стор.1, 4) будовано підприємством "Збірні будинки" на березі Дніпра (смт Козин).

Загальна площа 376 м². Будівля виготовлена із брусу перерізом 180Х 180 мм. У цокольному поверсі розміщена парильня, санвузол і допоміжні приміщення (топкова, насосна). На першому поверсі кімната для відпочинку, камінний зал, санвузол і кабінет. На другому розміщені спальня з виходом на балкон. Покрівлю виготовлено з натурального відбірного очерету, який передає дух слав'янського побуту, гармонії із природою і одночасно є інтерпретацією сучасних архітектурних рішень.

План мансарди

План 1-го поверху

1 —їдальня (16,2 м²);
2 — кухня (16,2 м²);
3 — хол-передпокій (9,8 м²);
4 —комора (1,2 м²);
5 — камінний зал (36 м²)
6 — санвузол (4,2 м²);
7 —кабінет (11,2 м²);
8 — сходи (8,38м²)

1 —спальня (28,8 м²);
2 — ванна кімната(6,8 м²);
3 — гардероб (4,5 м²);
4 —балкон (18,2 м²);
5 — сходи (11,8 м²)
6 — ванна (4,5 м²);
7 —коридор (2,4 м²);
8 — спальня (16,8 м²);
9 — гардроб (4,4 м²)

Одним з ведучих операторів ринку дерев'яних будинків є компанія "Збірні будинки". Для більшої наочності свій офіс компанія розмістила в будинку з колод, який і спроектувала, і збудувала. Компанія "Збірні будинки" пропонує безліч різноманітних дерев'яних будівель, серед яких є і "класичний" зруб і будинки з оциліндрованої колоди діаметром 180 і 240 мм, каркасні й каркасно-щитові будинки, а також сауни і "російські лазні". Проектують будинки архітектори компанії за допомогою сучасних комп'ютерів. Можна замовити як повну облаштованість будинку — опалення, електромережі, розведення водопроводу і каналізації, так і повну облаштованість ділянки — забір води, свердловину, басейн тощо. При компанії працює дизайн-студія, що дозволить замовнику взяти безпосередню участь у процесі проектування свого майбутнього будинку і прилеглої до нього ділянки.

Наведено лише плани 1-го поверху і мансарди. План цокольного поверху можна отримати додатково за тел. (044) 495-16-01, 249-94-16.

Дерев'яний будинок — екологічно чисте житло для всієї сім'ї. У ньому вся родина почуває себе чудово. Внутрішні зручності не поступаються респектабельній квартирі, а шелест листя за вікном додає житлу спокою та затишку. Природа чекає на Вас, добродії.

О.Торбенко,
менеджер підприємства ,,Збірні будинки"

Купівля — продаж квартири... Не станьте жертвою обману!

У результаті розпаду СРСР та переходу до ринкових відносин змінився підхід до вирішення житлової проблеми. Безкоштовне одержання квартири залишилось прерогативою "обраних". Разом з тим, з перших років незалежності держава дала змогу приватизувати житло, що стимулювало появу ринку житла. В умовах високої квартплати і комунальних послуг, низького рівня зарплати і пенсій багато людей стало неспроможними утримувати великі квартири, особливо в старих будинках, які потребують суттєвого ремонту. Це призвело до того, що з'явилося багато бажаючих продати великі квартири і купити скромніше житло. Для заможних людей купівля квартири — це теж єдина можливість вирішення своєї житлової проблеми.

На жаль, відсутність у громадян достатньої законодавчої обізнаності і юридична незахищеність стали поштовхом для появи так званих квартирних ділків, точніше квартирних шахраїв, які продають одну й ту ж квартиру одночасно двом, трьом, а то й більше покупцям. Крім того, брак інформації інколи призводить до того, що громадяни, особливо похилого віку, продають своє житло за безцінь. Щоб заповнити названі прогалини, наш кореспондент звернувся із запитанями до Генерального директора консалтингової групи агентства нерухомості "Атлант А" О. А.Крижановського.

— Кор. Олексію Анатолійовичу, на що слід звертати увагу, вибираючи квартиру?

— Більшість наших клієнтів звертають увагу на район, планування квартири, розміри кімнат і кухні, висоту стелі. Разом з тим, набагато важливіше знати, з якого матеріалу зроблено несучі конструкції (фундамент, перекриття, стіни). Адже будівельні матеріали визначають довговічність будь-якої споруди. Довговічнішими є будинки, які мають стіни завтовшки більше 2,5 цеглини. Такі стіни можуть прослужити понад 150 років. До цієї категорії належать будинки з монолітними стінами. Їх будують не з окремих частин (панелей, блоків тощо), а формують на місці, заливаючи бетон у форму. В таких будинках шви відсутні.

На другому місці за довговічністю — сучасні крупноблочні і цегляні будинки з товщиною стін 2—2,5 цеглини. Маючи добротний фундамент, вони можуть простояти до 125 років.

Третє місце посідають будинки з блочними і крупнопанельними стінами. Термін їх "життя" — до 100 років. Ще менше "живуть" будинки, побудовані з шлакобетонних та інших плит. Найчастіше вони зустрічаються в сільській місцевості, районних центрах. У великих містах — це забудови після другої світової війни. Є такі будинки і в Києві. Тривалість їх експлуатації — до 90 років. Тому не випадково, згідно з генеральним планом забудови Києва, багато таких споруд на лівому березі Дніпра найближчим часом будуть знесені. Незважаючи на те, що їм лише 55—60 років, їх реконструкція неможлива через низьку якість будівельних матеріалів. Тому, купуючи квартиру, варто поцікавитися, коли споруджено будинок і коли виконано останній капітальний ремонт. У старих будинках штукатурка стін та стелі наносилася на дранку. Простукуючи стіни і стелю, можна з'ясувати, чи вона не згнила. Під час огляду лоджій (балконів) потрібно звернути увагу не тільки на їх розміри, а й на зовнішній вигляд. Крім того, слід оглянути верхній балкон, дах, водостічні труби, їх якість і місце розташування, пересвідчитись, чи не потрапляє дощова вода на стіни і балкон. Якщо на стелі є плями від води, зверніть увагу на дах і поцікавтеся причинами протікання у сусідів з верхнього поверху. Потрібно уважно вивчити технічний паспорт, виданий БТІ. Бюро визначає стан стін, фундаменту, перекриття, даху, внутрішніх і зовнішніх перегородок, перепланувань (якщо такі мали місце), санітарно-технічного і електричного обладнання, дату капітального ремонту і балансову вартість житла, яка не має жодного відношення до його ринкової вартості.

Велике значення має розташування будинку за віссю північ — південь. Якщо всі вікна виходять на південь, то така квартира взимку буде теплою, але влітку занадто спекотною. У разі розташування вікон на північ — все навпаки. Якщо вікна однієї кімнати виходять на північ, а з іншої — на південь, то ви матимете шанс зігрітися взимку і сховатися від спеки влітку. Розташування вікон на схід — захід дасть можливість сонячним променям потрапляти до квартири упродовж дня. Зверніть увагу і на стан вікон.

Квартири можуть бути кутовими або знаходитися всередині будинку. Кутові тихіші, але водночас прохолодніші. Нерідко кути затікають, тому перевірте їх стан.

Останнім часом звертають увагу на розміри не тільки кімнат, а й кухні, ванної кімнати, підсобних приміщень, передпокою з метою визначення можливості перепланування.Також перевіряють роботу сантехніки, системи водо- та теплопостачання, кранів, газової (електричної) плити, духовки тощо.

Оцініть стан і якість підлогового покриття. Пам'ятайте, що дубовий чи буковий паркет набагато довговічніший соснового; краще надати перевагу щільному на утепленій основі лінолеуму чи ковроліну (без стиків в кожній окремій кімнаті). Зверніть увагу на двері (як вхідні, так і внутрішні) — чи не потребують вони заміни.

Останнім часом продають квартири з так званим євроремонтом. Вони коштують значно більше. Але тут потрібно бути особливо обережним. Адже нерідко в квартирах, як і в автомобілях, що виставляються на продаж, робиться зовнішній "марафет", який через рік або й раніше зникає, як марево в пустелі. Щоб правильно оцінити якість виконаного ремонту, краще зверніться до фахівця.

Велике значення має поверх, на якому розміщена квартира. Тривалий час не користувалися попитом квартири на першому поверсі. І це цілком зрозуміло. Адже вони часто бувають сирими і прохолодними, потребують встановлення грат на вікнах тощо. Але нині ситуація змінилася. У великих містах їх купують під офіси фірм. Найбільшим попитом користуються дво-, трикімнатні квартири на першому поверсі, розташовані в центрі міста. Літнім людям та інвалідам теж краще жити на першому поверсі. Крім того, перший поверх дає можливість у разі погодження з необхідними інстанціями і отримання необхідної документації, добудовувати (розширяти) балкон, спорудити підвальне приміщення, зробити окремий вхід тощо.

Квартири на середніх поверхах прогріваються зверху і знизу. Щоправда ви можете когось затопити або самі стати жертвою затоплення.Перевагою квартир, які

розміщені на верхніх поверхах, є чистіше повітря (вуглекислий газ і канцерогени накопичуються в нижньому шарі повітря), а також гарний краєвид. Ніхто не стукатиме по стелі і ніхто не заллє. Краще працюють теле- і радіоприймачі. Якщо є техповерх, то можна обладнати там майстерню чи мансарду. Приділивши належну увагу даху, можна повністю усунути можливість протікань від дощів. Отже, як стверджує більшість людей, ті, хто жив на верхньому поверсі, навряд чи захочуть спуститися нижче.

Купуючи квартиру, зверніть увагу на розміщення сміттєпроводу (площадка, кухня чи коридор). Сміттєпровід у квартирі (кухня, коридор) не виправдав себе через порушення санітарно-гігієнічних норм. Є навіть 10- та 16-поверхівки, де мешканці відмовились від сміттєпроводу.

Велике значення має наявність телефону. З'ясуйте, який телефон встановлено у квартирі (індивідуальний, на блокіраторі чи таксофон). Від господарів квартири та сусідів ви можете дізнатися як працює ліфт.Оцініть чистоту в під'їзді, наявність конс'єржки.

Відомо, що від сусідів залежить не тільки комфорт у під'їзді, а й душевний спокій. Про них може дещо розповісти стан під'їзду, ліфта тощо. Докладніше можна дізнатися від конс'єржки.

Важливими характеристиками розташування будинку крім престижності району є відстань до поліклініки, школи, дитячого садка, позашкільних дитячих закладів, спортивних клубів, парків і скверів, транспортне сполучення, наявність стоянки для автомобіля. Останнім часом значну увагу звертають на екологічний стану району, де стоїть будинок.

Отже, кожна квартира має свої плюси і мінуси. Підсумувавши їх, зробіть висновок: купувати це помешкання чи продовжити пошук.

— Кор. Скільки може коштувати квартира, яка сподобалася?

— Про це можна дізнатися з об'яви в газеті або в агентстві з продажу нерухомості. До цієї ціни додайте вартість ремонту та перепланування, якщо це передбачається, а також вартість послуг агентства та сплату податку.

Найбільш дорогими вважаються квартири в центрі міста і в районах поряд з метро, головними транспортними розв'язками, сформованою інфраструктурою соціально-побутового і культурного обслуговування (торгові центри, ринки, школи, спортзали, поліклініки, театри тощо). У таке житло варто вкладати гроші — це безпрограшний варіант. З кожним роком вартість його зростатиме.

Квартира в цегляному будинку коштує в 1,3—1,4 рази дорожче, ніж рівноцінна в панельному; ізольовані кімнати в 1,2—1,3 рази вигідніші суміжних; окрема квартира вигідніша кімнати (кімнат) в комунальній квартирі з аналогічними характеристиками в 1,7—1,9 рази.

Дорожчими вважаються квартири на середніх поверхах, а перші та останні — на 10—15% дешевші. В будинках з теплими добре облаштованими техповерхами останні можуть оцінюватись на рівні з середніми, а з облаштованими під житло чи майстерню в 1,2—1,4 рази дорожче.

В 1,1—1,2 рази дешевше оцінюються кутові квартири з двома—трьома зовнішніми стінами.

Враховується престижність району, наявність балконів, лоджій (особливо засклених), телефону, вік будинку і дата капітального ремонту. Квартири з євроремонтом можуть оцінюватися дорожче в 1,1—1,3 рази.

Купувати квартиру краще з початку весни і до середини літа, коли ціни на них найнижчі, а продавати вигідніше з початку осені й до кінця грудня, коли ціни на житло сягають свого найвищого рівня. Однак потрібно наголосити, що ці рекомендації дійсні при стабільній економічній і політичній ситуації в країні.

— Кор. Олексію Анатолійовичу, а на що потрібно звернути увагу, щоб не стати жертвою обману?

— Ви вибрали квартиру в старому будинку і тепер вам необхідно офіційно оформити договір купівлі-продажу. Цим займається нотаріус. Для оформлення договору в нотаріуса потрібно мати документи і, звичайно, гроші.

Документи, які необхідно надати нотаріусу: правовстановлювальний документ на квартиру (довідка-характеристика з БТІ) рішення опікунської ради і свідоцтво про народження дітей, якщо є неповнолітні діти;паспорти учасників угоди та їх ідентифікаційні коди.

У ході підготовки необхідних документів агентство з нерухомості повинно надавати допомогу.

Щоб не потрапити в пастку, потрібно знати головні основні способи, які використовують аферисти. Необізнаність може призвести до неприємностей як у покупця, так і продавця квартири.

Один з варіантів можливих зловживань — випадкове чи навмисне складання договору, який порушує права співвласників квартири, або тих, хто в ній проживає (діти, люди похилого віку). ЖЕКи видають довідку про відсутність заборгованості з комунальних виплат, а паспортистка видає довідки про зареєстрованих на цій житловій площі осіб. Щоб виявити всіх осіб, без згоди яких купівля квартири неможлива, слід звернутися до фахівців з агентства нерухомості, які після вивчення документів можуть дати точну відповідь. Особливо це актуально в комунальних квартирах, тому що сусіди користуються першим правом на купівлю квартири.

Якщо в квартирі проживають неповнолітні діти, які залишилися без батьків, то продаж квартири неможлива без дозволу органу опіки. У разі випадкового чи навмисного складання акта купівлі-продажу його можна визнати недійсним в судовому порядку протягом трьох років.

Трапляються випадки крадіжки приватизаційних документів і паспортів власників квартири. Це дуже поширено у квартирних аферистів. Тільки ретельна перевірка документів і підписи, які мають бути ідентичними з підписами в паспортах, дозволять уникнути обману.

Внаслідок хабарництва "ділкам" інколи вдається отримати або виготовити кілька комплектів документів на одну й ту ж квартиру, а потім продати її кільком клієнтам. Під час розрахунків ретельно перевірте гроші, щоб уникнути фальшивих купюр.

Від автора

Суттєву допомогу в купівлі-продажу квартири вам може надати агентство з продажу нерухомості. Але пам'ятайте, що згідно з законодавством юридичної відповідальності агентства не несуть. Тому варто звертатися в агентство, яке користується довірою ваших знайомих, друзів тощо.

Л. Литвин

*Проект виконано студенткою **М.Мохорт** під час проходження літньої виробничої практики . Керівник проекту канд. архітектури С.В.Сьомка.*

РАЦІОНАЛЬНА ОСЕЛЯ

Будинок, який ми бачимо на рисунку, має досить цікаве вирішення фасадів і планів. Єдність архітектурного образу вдало запроектовано і "читається" як на перспективі, так і на розгортках усіх чотирьох фасадів будинку. Чотирискатна пилкоподібна покрівля підтримана характерними похилими навісами над численними балконами на другому поверсі. Два поверхи забезпечують одну велику сім'ю з трьох поколінь необхідними приміщеннями відповідної площі.

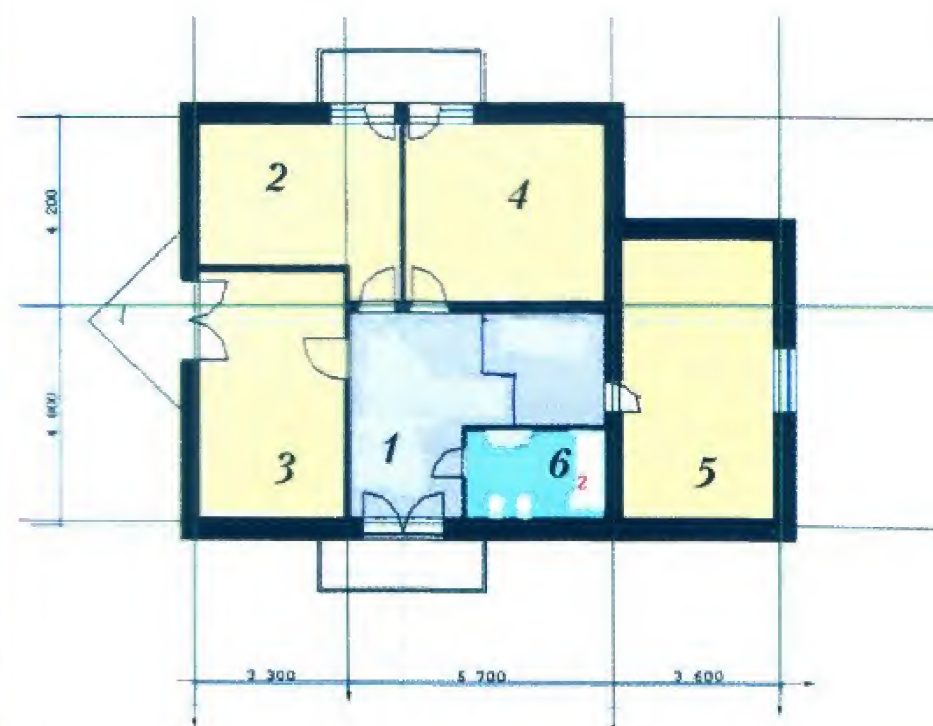
План 1-го поверху:

1 — тамбур (0,9 м²);
2 — санвузол (3,15 м²);
3 — коридор зі сходами (17,12 м²);
4 — комора (3, 79 м²);
5 — кухня-їдальня (18,9 м²);
6 — загальна кімната з виходом у садок (29,84 м²);
7 — гараж (20,06 м2);
Загальна площа 1-го поверху 93,76 м²

План 2-го поверху:

1 — коридор зі сходами (18,37 м²);
2 — спальня (14,41 м²);
3 — спальня (16,88 м²);
4 — спальня (16,72 м²);
5 — спальня господарів (20,06 м²);
6 — ванна кімната (5,83 м²)
Загальна площа 2-го поверху — 92, 27 м²

Існує багато умов, які впливають на формування планувальної та об'ємно-просторової структури майбутнього будинку. Але ми сконцентруємо сьогодні свою увагу саме на архітектурі проектованих в Україні малоповерхових будинків.

Приміщення досить раціонально взаємопов'язані між собою. Основні габарити будинку в межах 9000x9000 (без гаража).

С.В.Сьомка,
канд.архітектури

Продовження. Початок у №2-6 за 2004 р.

Наша чарівна замовниця РАЯЧКО продовжує спілкуватися з мудрим і досвідченим архітектором.

Раячко: А чому ви постійно наголошуєте на глині? Це що дійсно особливий будівельний матеріал?

Архітектор: Саме так. Глина — природний матеріал переважно органічного походження, що має частоту вібрацій, близьку до частоти людського тіла і за принципом резонансу відновлює частоту вібрацій хворих клітин людини, завдяки цьому сприяючи їх зціленню.Крім того, глина має особливість вбирати з повітря сторонні іони і хімічні сполуки, очищаючи навколишній простір. Усе це виокремлює глину з майже всіх будівельних матеріалів, робить її своєрідним енергетичним лідером, тому ми і пропонуємо використовувати її якнайширше і у всіляких варіантах: для захисту від проникнення вологи (у глиняних замках, горищних перекриттях), як стіновий матеріал (у вигляді цегли, саману) і для покрівлі. За радянських часів робили навіть армовані керамічні перекриття, але вони поступаються залізобетонним за міцністю та трудоємкістю.

ЕНЕРГЕТИЧНО ЧИСТА ОСЕЛЯ

ПЕРЕКРИТТЯ. Саме залізобетон сьогодні є найпоширенішим матеріалом, оскільки дозволяє перекривати значні прольоти (6, 7, 9 і більше метрів), як у збірному, так і в монолітному варіантах. При цьому слід зазначити, що саме монолітне залізобетонне перекриття економічніше за збірне, завдяки кращому використанню його структурних і конструктивних властивостей. Невипадково, що у котеджному будівництві монолітний залізобетон використовується вже досить часто.

Перекриття формують у кожному конкретному випадку по-різному, залежно від конструктивних особливостей прийнятої конструктивної схеми й побажань замовника. Наприклад, якщо прольоти стандартні (4,2—4,8—5,4—6,0—6,3...) І НЕМАЄ КОНСТРУКТИВНОЇ НЕОБХІДНОСТІ у використанні монолітної технології, то доцільно змонтувати перекриття із збірних залізобетонних плит — це прискорить темпи будівництва. А якщо форма плану складна, то краще застосувати моноліт або комбінований принцип: закладати плити у перекриття із зазорами, які потім замонолічуються (як у нашому випадку із заглибленою будівлею).

Поверх утвореної несучої основи йде вирівнюючий шар, а вже на нього укладають підлогу, яку бажано формувати з природних, екологічно чистих матеріалів (дерев'яних дощок, паркету, килимових покриттів, керамічної плитки — залежно від призначення приміщення).

Найпривабливішим і в наші часи залишається дерев'яне перекриття чи покриття (рис.1). Воно цілком відповідає вимогам як екології, так і енергетичної чистоти.Його конструктивною основою є балки, якими можна перекривати прольоти до 5,4 м. У разі необхідності — для перекриття більших прольотів — створюють комбіновану систему, де поєднують дерево з іншими будівельними матеріалами (наприклад, металом), які здатні витримувати значні навантаження і можуть забезпе-

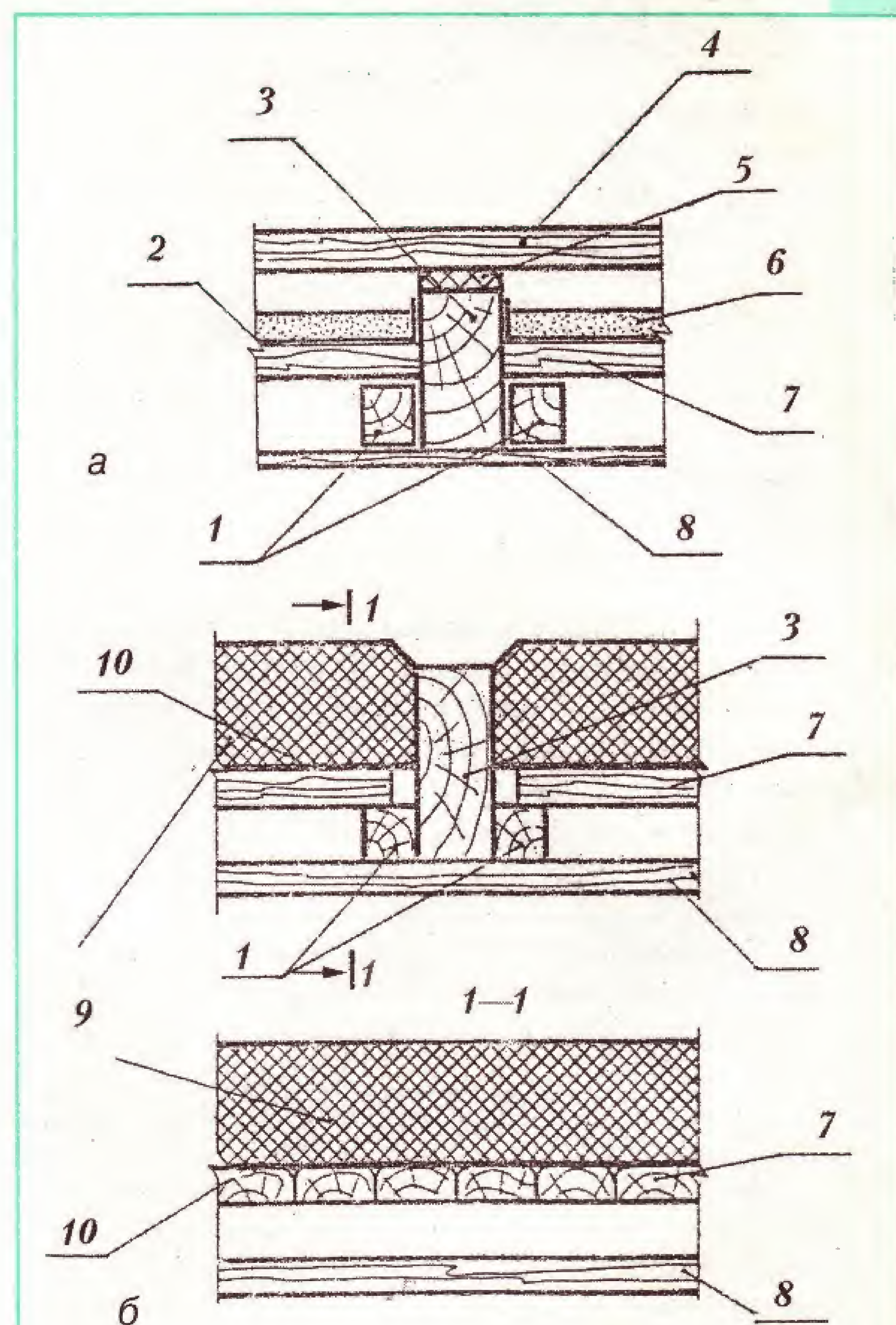

Рис. 1. Улаштування горищного (а) та міжповерхового (б) перекриттів (переріз): 1 — черепа; 2 — гідроізоляція; 3 — дерев'яна балка; 4 — дошка підлоги; 5 — пружна прокладка; 6 — звукоізоляція; 7 — чорновий настил; 8 — підшивна стеля; 9 — утеплювач (мінеральна вата, 350 кг/м³)

чувати необхідний запас міцності за досить простої технології виробництва (безпосередньо на будівельному майданчику).

Слід зауважити також, що дещо призабутий нині прийом формування підлоги по лагах, який хоч і поступається за технологічністю підлозі по грунту з підстилковим прошарком, але набагато екологічно й енергетично чистіший від нього (рис.2). У цьому разі конструкція вільно дихає, органічно вписується у просторовий обмін енергіями.

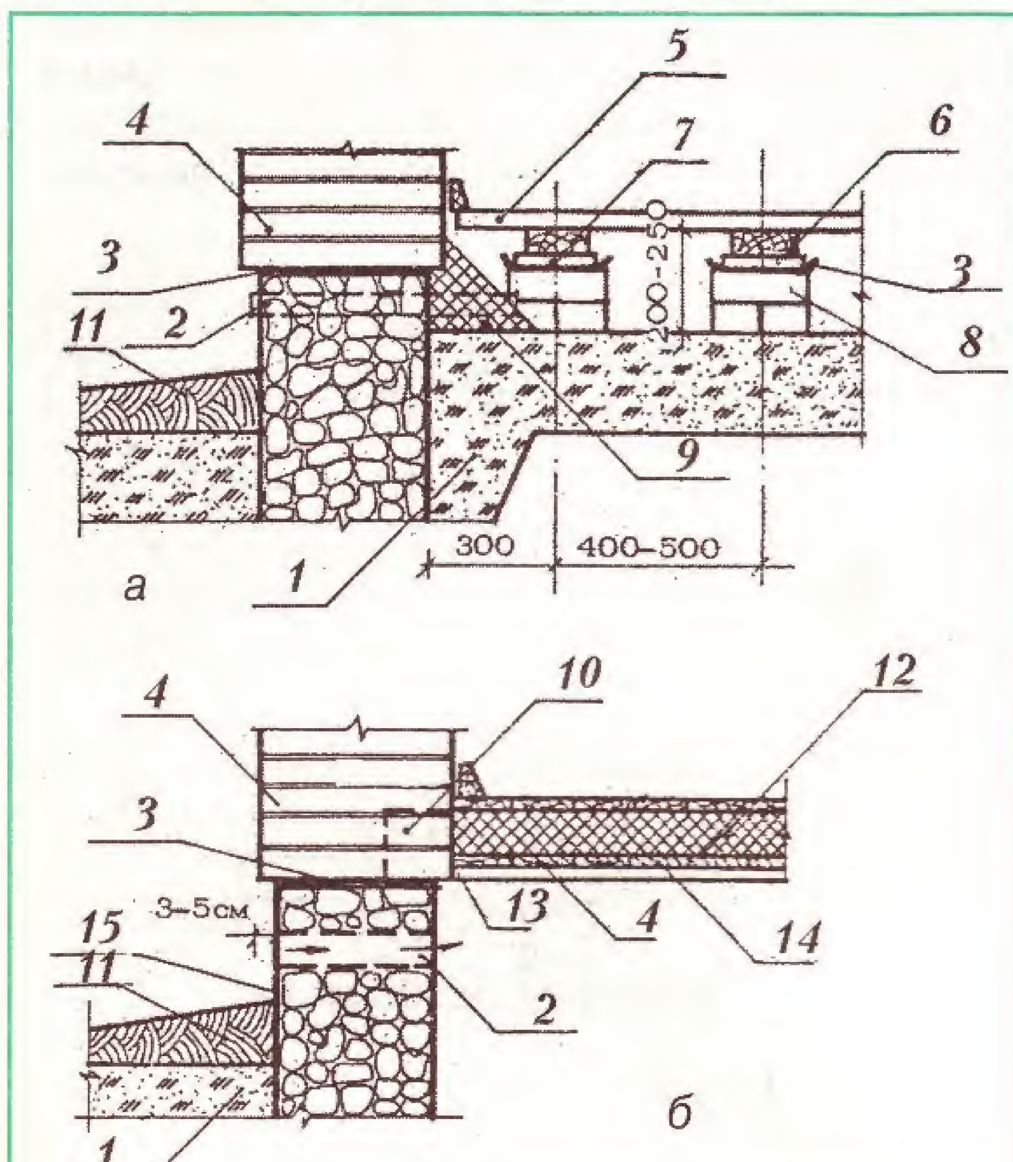

Рис. 2. Конструкція підлоги першого поверху по лагах (а) і цокольного поверху (б) (у перерізі): 1 — насипний грунт; 2 — продух (труба); 3 — гідроізоляція; 4 — цегляна кладка (комбінована система); 5 — дошки підлоги (б=28 36 мм); 6 — лага (40—50х80—100 мм);7 — прокладка (200х250х25 мм); 8 — цегляний стовпчик (250х250х250 мм); 9 — утеплювач (керамзитобетон); 10 — балка цокольного перекриття; 11 — глиняний замок; 12 — пароізоляція (шар руберойду на бітумній мастиці); 13 — черепа; 14 — чорнова підлога; 15 — шар бітуму, створений за два обмазування

ДАХ І ПОКРІВЛЯ. Форма та конструкція даху можуть бути різними, але з точки зору енергетики її геометрія має бути підпорядкована традиційним принципам. Тому доцільно створювати єдину опуклу форму, що сконцентрує всі енергії будівлі, забезпечить гармонізацію внутрішніх потоків. Якщо дах має різкі перепади по висоті, заломи, значну кількість жолобків, гармонія порушується, а в цих місцях виникають негативні енергетичні завихрення.

Для покрівлі краще добирати природні матеріали: керамичну черепицю, гонт по дерев'яних кроквах. У разі необхідності утеплення — використовувати мінераловатні плити або плити з базальтової волокнини. Особливу увагу слід звернути на вентиляцію даху й покрівлі, що вкрай необхідно при варіанті будівлі з мансардою.

Прорізи та їх прикраси

Раячко: А не могли б Ви спинитися на вікнах і дверях, які можуть прикрашати будівлю або навпаки — надавати їй непривабливих рис?

Архітектор: Ви маєте рацію. Від розмірів, форми, пропорцій і розміщення вікон і дверей значною мірою залежать архітектурна виразність споруди, її образне трактування. Головне ж — вони чинять великий вплив на загальний енергетичний стан споруди, сприяючи чи перешкоджаючи енергетичним потокам. Так, дослідженнями встановлено, що квадратний проріз негативно відбивається на енергетиці — тут утворюються мінусові завихрення, а проріз, пропорції якого близькі до золотого перерізу, створює плюсові потоки. Тому слід використовувати саме гармонізуючі прорізи, враховуючи як їхню форму, так і пропорційну побудову, у тому числі і рам.

Як уже зазначалося, велике значення має верхній абрис прорізу: найгармонійнішим за інші є арковий.

Лучкове аркове завершення вікон і дверей досить часто використовують у будівництві жилих споруд, оскільки це надає їм привабливості й не дуже ускладнює технологію будівництва (рис.3). При цьому залежно від ширини прорізу варіюють і малюнки рам: при ширині до 1,2 м доцільно мати або суцільне скло (без усіляких перетинок), або тільки горизонтальну перетинку, а при ширині 1,2 — 1,4 м — одну вертикальну. Якщо вікна ширші — роблять дві вертикальні перетинки, розміщуючи їх не рівномірно, а ближче до країв у привабливій пропорції. Якщо вікно має бути вузьким (у ванній кімнаті, коморі), його скорочують по висоті (рис. 3,*а*).

Циркульні арки сприяють створенню гармонійного середовища за умови дотримання єдиної ритмічної побудови (без використання дісонуючих перепадів висот, прольотів, розривів). Завдяки саме циркульним аркам можна створити відчуття ажурності, легкості (рис. 3,*б*).

У сучасній архітектурній практиці використовують також завершення прорізів у вигляді накладання кола чи його частини на прямокутник прорізу — арабську арку (рис. 3,*в*). Цей прийом найскладніший у будівництві, оскільки потребує використання спеціальних шаблонів і певної майстерності, але виправдовує себе, надаючи архітектурному образу певної гостроти і своєрідності. При його застосуванні слід також додержуватися гармонійних співвідношень між прямокутником і колом, щоб не створювалося враження деструктивності загального малюнку. На практиці архітектори доволі часто застосовують поряд з арабською аркою вікна-кола і прямокутні вікна.

В українській архітектурній традиції, народній архітектурі використовується барокова арка (рис.

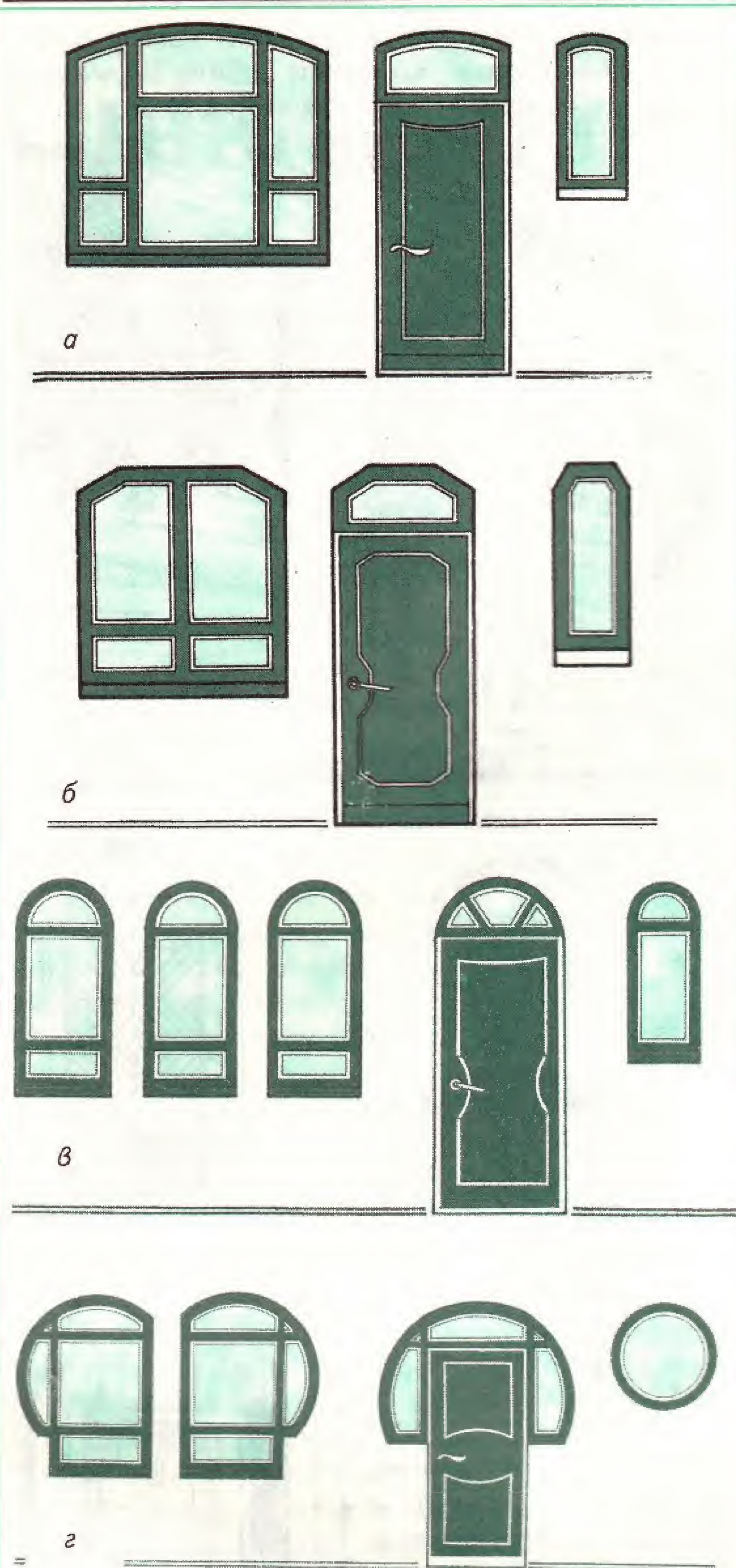

Рис. 3. Гармонійні форми отворів:а — лучкові аркові завершення; б — завершення циркульними арками; в — накладання кола — арабські арки; г — баркові арки

3,г), що утворюється скошенням прорізу симетрично з обох верхніх боків, яке може робитися під різними кутами (30, 45, 60 град.). Залежно від застосовуваного кута змінюється характер малюнка отвору, образне трактування споруди.

Слід зауважити, що деякі сучасні проектувальники досить вільно поводяться з архітектурними формами, у тому числі і прорізами, прагнучи досягти неабиякої гостроти рішення, оригінальності. Але це створює дискомфортні умови в такому помешканні та навколишньому середовищі, що навіть фіксують біолокатори. Такими негармонійними формами є прорізи з гострими кутами, перевернуті арки, навислі виступи стін тощо (рис. 4). Тому такі прорізи-отвори не можуть бути рекомендовані для застосування.

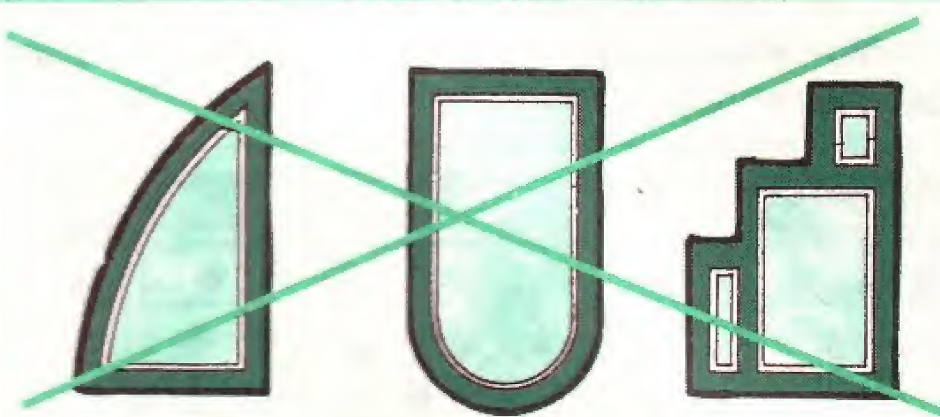

Рис. 4. Негармонійні форми прорізів, що не рекомендуються для застосування

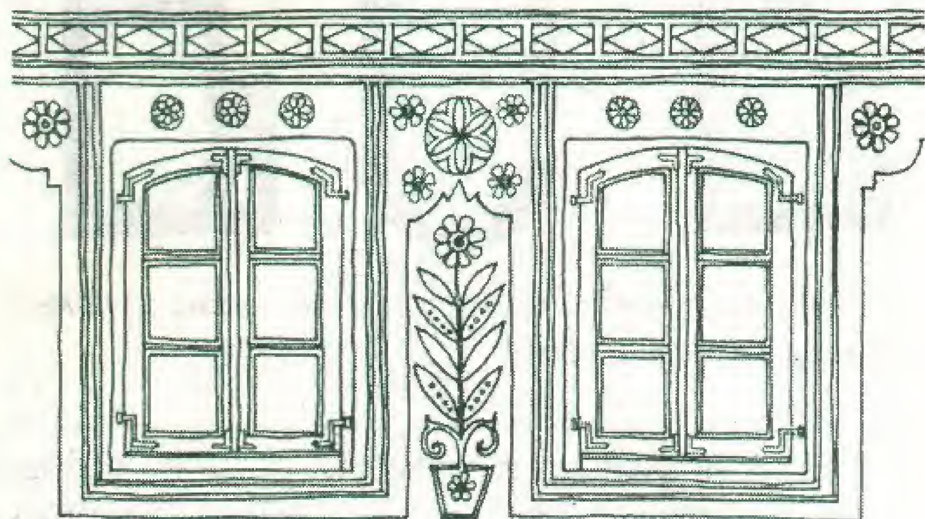
Українці, інтуїтивно відчуваючи потребу в енергетично чистому житлі, старанно зберігали традиційні прийоми формотворення в народному домобудівництві, додержуючи тих регіональних набутків, які відбивались у місцевих ахітектурних творах. Тому і досі більшість сільських жилих будинків вражають своєю привабливістю, гармонійним поєднанням з природою, своєю красою. Наприклад, на спекотній, степовій Миколаївщині селяни будували оселі з теплозберігаючого, легкого вапняку, віконця робили відносно малими (щоб не трапилося перегріву), але водночас високими. Віконне обрамлення — лучкова арка, що зовні підкреслюється широкими наличниками та сандриками (рис. 5). Дивлячись на цю будівлю, відчуваєш затишок помешкання, його лагідну енергетику, естетичну привабливість.

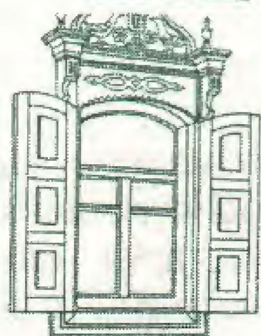
Рис. 5. Художнє оздоблення жилого будинку на Миколаївщині. М'які обрамлення вікон з лучковими арками (20 —30-ті роки минулого століття)

Самобутньо прикрашають своє житло у західному регіоні. Майже такі самі вікна, з лучковими арками, обрамляють кольоровими орнаментами, а якщо і роблять сандрики, то дерев'яно-різбляні (рис. 6,а), оскільки дерево тут найулюбленіший будівельний матеріал. Горищні поверхи, які здебільшого комуфляжні (нежилі), також прикра-

шають різбляними віконцями (рис. 6,*б*). У сільській місцевості завжди дуже дбайливо ставилися до збереження як фізичного тепла, так і до енергетики житла, хоча й на рівні підсвідомості. Так, приміром, застосування віконниць (рис.6,*в*). Це засіб не тільки заощадити 15 відсотків тепла, а й підвищити звукоізоляцію вночі, створити яскраву прикрасу споруди.

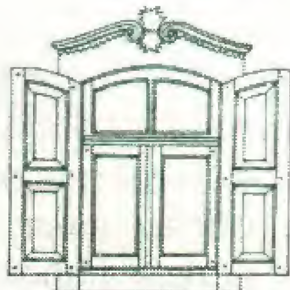
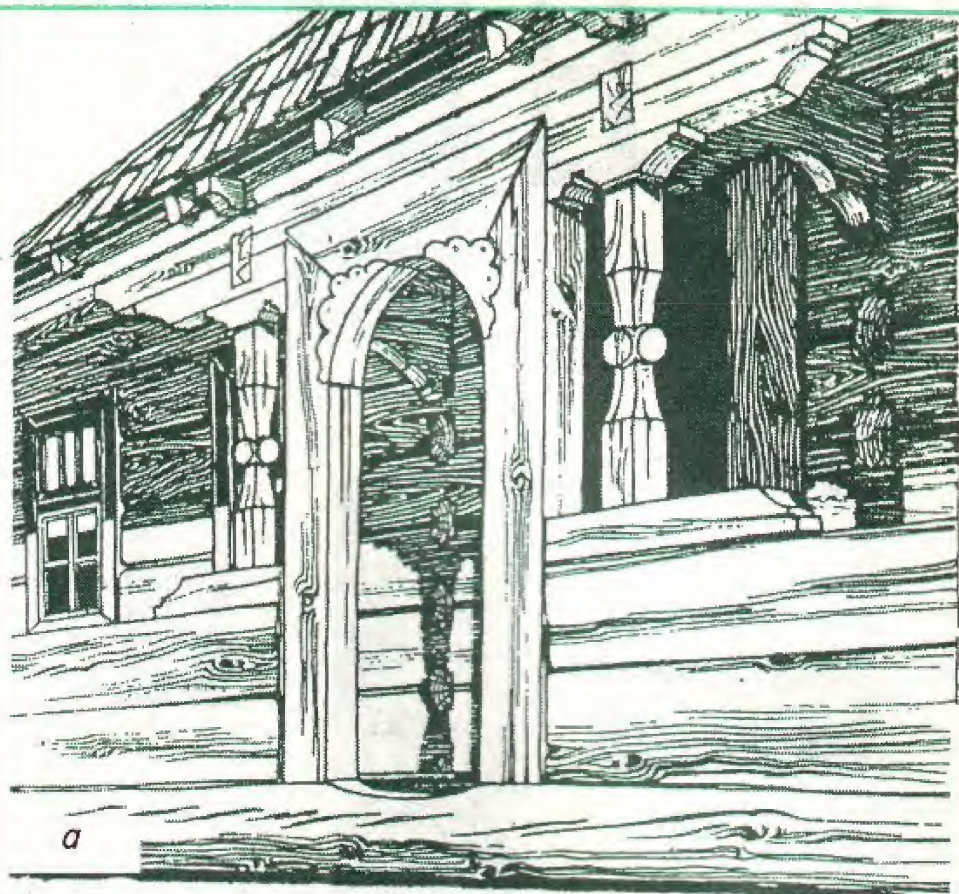

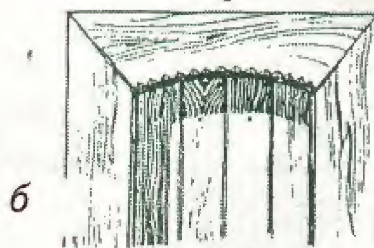
Рис. 6. *Художнє оздоблення вікон жилого будинку: а — на орнаментованому полі стіни (Хмельниччина, 50-ті роки минулого століття); б — на дерев'яному фронтоні горища; в — дерев'яними віконницями*

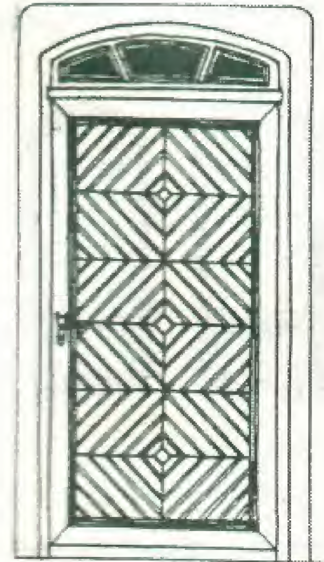
Дуже цікаво спостерігати, як дбайливо, з любов'ю в народній архітектурі в різних регіонах країни прикрашають помешкання,оздоблюють яскравими деталями фасади, у тому числі дверні прорізи. Так, в минуле тисячоліття (у 30-ті роки) на Львівщині традиційним було застосування циркульних арок в оформленні парадних входів на галереї (рис. 7,*а*). Виготовляючи з дерева, їх прикрашали різьбою, колоритними архітектурними деталями, що не тільки надавало естетичної досконалості домівкці, а й енергетично гармонізувало її з простором.

Лучкові арки як оздоблювальний та естетичний елемент входів застосовували в різних регіонах України: це були наличники, за якими ховався прямокутник прорізу, або безпосередньо сам проріз, або фрамуга над дверима (рис. 7,*б,в,г*). При цьому полотно дверей набирали або з широких дощок, або каркасну основу заповнювали короткими дошками, створюючи декоративний візерунок.

На Полтавщині частіше використовували скошені арки, а міцні та широкі полотна дверей навішували з допомогою кованих навісів різноманітних візерунків. Кованими робили й ручки та накладки на прорізи для ключей (рис. 7,*д*).

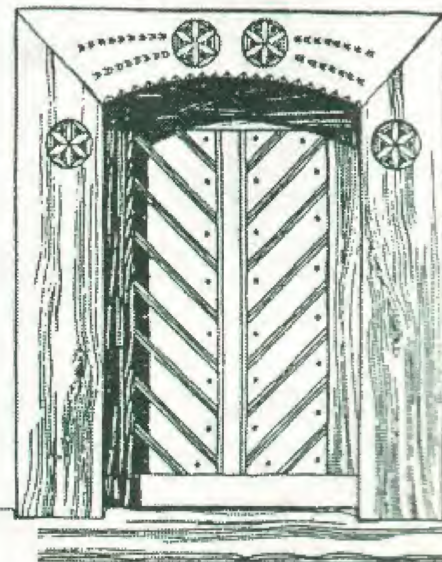

Рис. 7. *Художнє оздоблення входу до галереї на Львівщині у 30-ті роки минулого століття (а), дверей і входів до жилого будинку на Закарпатті (б), на Полтавщині (в), на Хмельниччині (г) та на Івано-Франківщині (д)*

Наші пращури дбайливо зберігали традиційні прийоми будівництва та оздоблення свого житла, може й не усвідомлюючи, навіщо так робити. І ось тепер, отримавши нові знання, зрозумівши, що ЦЕ не випадкове, а НЕОБХІДНЕ для енергетичної гармонії нашого житла, де ми відпочиваємо, відновлюємося не тільки фізично, а й насамперед енергетично, слід уже свідомо застосовувати їх на практиці.

Г.І.Болотов,
канд.архітектури

Оцінка якості штукатурки

Кожен забудовник, а також власник міської квартири, яку потрібно ремонтувати, стикаються з однаковою проблемою: наймання бригади для виконання необхідних робіт, розцінки, приймання та розрахунок за виконану роботу.

Як свідчить досвід, у більшості випадків між замовником і виконавцем будівельних чи ремонтних робіт укладається усна угода, що значною мірою юридично ускладнює приймання якості виконаної роботи, а в деяких випадках це зробити просто неможливо.

Потрібно відверто сказати правду, що на сьогоднішній день, незважаючи на "численні" успіхи в будівництві, воно не відповідає вимогам не тільки світових, а й радянських стандартів оцінки якості роботи. Хоча живемо ми бідно, а точніше — на рівні держав Африканського континенту, ми маємо найдорожче житло, оскільки ціни на будівельні матеріали і ринкові тарифи за виконання робіт ми маємо вищі за європейські. Разом з тим, висока ціна на будівництво чи ремонт житла не позначилась на якості робіт. Ту зовнішню красу, за якою не помічаємо недоліків, ми маємо в головному, завдяки сучасним будівельним матеріалам, з якими вміють працювати далеко не всі будівельники.

За неякісно виконану роботу не потрібно платити.

За останні чотири роки, на прохання замовників, мені доводилося десятки разів приймати різні види будівельних робіт: у присадибних будівлях, дачах і міських квартирах. На превеликий жаль, я не зустрів жодної фірми, навіть серед іменитих і доволі популярних (завдяки реламі), чи бригаду шабашників (халтурників), так іменують в народі будівельників, які ховаються в тіні від податкової інспекції, яким би не доводилося знижувати ціну за виконану роботу. Траплялися випадки, коли ціну знижували на 80 і 100 відсотків. Але ніхто із будівельників не спробував оскаржити подібне рішення в суді, тому що вони і самі розуміли, що від замовника можливий ще й зустрічний позов не тільки за неякісну роботу і витрачені будівельні матеріали, а й за спричинену моральну шкоду та невиконання термінів будівництва чи ремонту оселі.

У тому, що будівельники так "по-чванські" ставляться до своїх професійних обов'язків, винні, насамперед, ми самі: як вимагаємо — так і маємо. На кожному кроці нашого життя нашою необізнаністю користуються любителі легкої наживи, не прикладаючи великих зусиль і кропіткої праці. Останнім часом в цьому їм активно допомагають "лоходромні" реклами на сторінках преси, по радіо та на телебаченні. Я не проти реклами. Реклама — справа дуже необхідна, і без неї не може існувати економіка, але кожна людина повинна знати, що преса, радіо і телебачення не несуть відповідальності за якість товару чи послуг. За це відповідає той, хто випускає продукцію чи надає послуги.

Якщо ви спланували побудувати дім, дачу чи відремонтувати квартиру, ви як замовник повинні укласти угоду з тим, хто виконуватиме роботу. Це може бути організація, фірма чи навіть самодіяльна бригада.

Для цього бажано запросити фахівця, який у подальшому поетапно контролюватиме виконання технологічного процесу і в кінці прийматиме якість роботи. Це не тільки заощадить ваші кошти, а й на 99,9 відсотків забезпечить успіх вашої справи.

Можливий варіант і такий, коли запрошують фахівця тільки на прийомку виконаних робіт. Тут потрібно відверто зізнатися, що це в якійсь мірі ускладнює ситуацію, тому що дуже важко по зовнішній поверхні встановити порушення технологічних процесів при виконанні тих чи інших робіт, які дадуть про себе знати згодом. Крім того, у багатьох випадках виправити помилку дуже складно, а інколи і неможливо без руйнування того, що вже зроблено. Єдине, чим вас заспокоїть фахівець-приймальник, це те, що ви не заплатите "халтурщикам" зайвих грошей, що теж для вас немаловажно.

Можливий і інший варіант. Перед тим, як укласти угоду, потрібно відкрити підручник з будівельних робіт і вивчити технологічний процес і вимоги якості виконання тих чи інших робіт. Безумовно, така порада не кожній людині принесе успіх, тому що це потребує багато часу і не кожному під силу розібратися в невідомій для нього професії.

Якщо ви вирішили заощадити на найманні фахівця-приймальника і у вас немає часу перечитувати масу підручників, тоді відкрийте журнал "Наш дім" і ознайомтеся з головними азами прийомки будівельних і ремонтних робіт. Після того, як ви зрозумієте, як потрібно приймати якість робіт, вам буде набагато легше без взаємних образ розраховуватися з підрядчиком.

Безумовно, розповісти на сторінках одного журналу про прийомку всіх етапів будівництва чи вико-

нання ремонтних робіт, які найчастіше зустрічаються в практиці власників приміських і сільських будинків, дач і міських квартир, важко.

Одним із видів зовнішнього та внутрішнього оздоблення стін служать штукатурки.

Незважаючи на велику різноманітність оздоблювальних матеріалів і видів оздоблення, штукатурка залишається найбільш поширеною, особливо для цегляних будівель.

Нанесений на поверхню штукатурний розчин після затвердіння створює твердий шар — штукатурку, яка необхідна для того, щоб утеплити помешкання, покращити звукоізоляцію, забезпечити повну чи часткову вогнетривкість помешкання і запобігти загниванню його дерев'яних частин. Оштукатурені помешкання легше утримувати в чистоті: їх можна фарбувати водно-емульсійними фарбами чи оклеїти шпалерами.

Технологічно правильно виконана штукатурка не тільки довговічна (може витримати не одне століття), а й надає поверхні стін гарнішого вигляду.

Штукатурки бувають звичайні і декоративні.

Звичайні штукатурки виконують із вапняно-піщаних, цементно-піщаних, вапняно-цементно-піщаних, глиняних, гіпсових та інших розчинів.

За точністю й чистотою виконання вони бувають звичайні, поліпшені та високоякісні. Серед звичайних штукатурок виділяються спеціальні: гідроізоляційні, газоізоляційні, звукопоглинаючі, термостійкі і рентгенозахисні.

Декоративні штукатурки виконують із заздалегідь пофарбованих розчинів. До таких належать вапняно-піщані кольорові, теразитові та кам'яні. Поява на ринку України готових до використання розчинів декоративних штукатурок як для зовнішніх, так і для внутрішніх робіт значно покращили можливості їх використання.

Зовнішні та внутрішні штукатурні роботи в нових будівлях бажано виконувати через рік після завершення будівництва і їх повної осадки, але при надійно споруджених фундаментах ці роботи можна виконувати відразу після спорудження покрівлі, але не раніше, як будуть установлені перегородки, дверні та віконні коробки, вмонтована мебель, змонтована система внутрішнього водопроводу, каналізації, опалення, електропроводки або установлені і закріплені труби для неї.

Штукатурка повинна міцно зчіплюватися з поверхнею, не відшаровуватися, мати добре затерту поверхню, без зовнішніх дефектів.

Нерівності поверхні виявляють, прикладаючи до поверхні правило або звичайний шаблон довжиною 2 м в різних напрямках: вертикально, горизонтально, по діагоналі.

Вертикальність і горизонтальність простої штукатурки контролюють правилом чи шнуром, тобто натягують шнур з відступом на товщину штукатурки і улаштовують під нього марки та маяки. Якщо відхилення на стіні принаймні одного елемента перевищують норму, наведену в табл. 1, то робота не приймається. Виявлені недоліки ліквідуються за рахунок підрядчика, враховуючи і вартість будівельних матеріалів. Час, витрачений на ліквідацію недоліків, оплаті не підлягає. Якщо підрядчик не спроможний ліквідувати недоліки, то збитки на витрачені будівельні матеріали замовником відраховуються з інших прийнятих ним елементів робіт у помешканні.

При складанні угоди в ній повинно бути оговорено не тільки вартість будівельних матеріалів і видів робіт, а й термін виконання та вид штукатурки. Якщо підрядчик зі своєї вини не вкладається в оговорений термін, то замовник вправі розірвати угоду, розрахувавшись тільки за елементи виконаної роботи на 100%. Слід пам'ятати, що стіна приймається тільки в комплексі: від кута до кута.

Оговорюючи вид штукатурки, замовник повинен знати, що звичайну штукатурку використовують тільки для внутрішніх господарчих споруд. Поліпшену штукатурку виконують на зовнішніх стінах, якщо поверх неї наноситиметься декоративна штукатурка, так звана в народі — "шуба". Високоякісна штукатурка виконується усередині помешкання. Залежно від виду штукатурки оговорюється ціна за виконану роботу (чим вищий клас точності, тим вища ціна, і навпаки).

Міцність і довговічність штукатурки залежать не тільки від класу точності, а й від вибраного для штукатурних робіт розчину.

Глиняні розчини в головному використовують для конструкцій із самака та дерева і, як виняток, із каменю і цегли. Якість глиняної штукатурки насамперед залежить від чіткого дотримання технології приготування глиняного розчину. Готують його так. Глину кладуть у посудину, заливають водою, розминають і залишають так на добу. Через добу ще раз розминають і перемішують до однорідного стану, доливають воду до сметаноподібної консистенції. Після цього розчин проціджують через сито. В отриману глиняну масу додають пісок невеличкими порціями і перемішують до однорідного стану. Кількість піску залежить від жирності глини. Для міцності в глиняні розчини додають вапняне тісто. Ці розчини можна використовувати протягом кількох діб. У разі затвердіння в них доливають воду і все перемішують.

Кожний наступний шар розчину наносять тільки на затверділий попередній. Ці розчини твердіють не швидко і тому, щоб шарам розчину встигнути загустіти й підсохнути перед нанесенням наступних шарів, необхідний великий фронт робіт.

На превеликий жаль, у більшості випадків глиняні розчини готують по прискореній програмі, а кожен наступний шар розчину наносять, не дочекавшись затвердіння попереднього, що призво-

дить до тріщин і зниження якості штукатурки. Подібні штукатурки не приймаються і не підлягають оплаті.

Вапняні розчини використовують для штукатурки кам'яних і цегляних стін і стель, за виключенням карнизів, цоколів і парапетів. У вологих приміщеннях ці розчини твердіють швидше за глиняні, з ними легко працювати і тому будівельники найчастіше рекомендують замовникам цей вид штукатурки. Разом з тим замовнику слід пам'ятати, що вапняні розчини мають невелику міцність — до 0,4 МПа. Незважаючи на те, що ці розчини, як і глиняні, можна використовувати кілька діб, від тривалого зберігання вони втрачають пластичність.

Розчини готують так. В ящик заливають (рідке) або кладуть (густе) вапняне тісто. Додають просіяний пісок і все перемішують. Операції повторюють доти, доки не утвориться однорідний розчин, який проціджують через сито. Густий розчин розводять водою. Найчастіше будівельники уникають проціджування розчину через сито, що значною мірою знижує якість штукатурки.

Вапняний розчин для приготування вапняно-гіпсового розчину роблять більш густим.

Вапняно-гіпсові розчини використовують для штукатурки дерев'яних поверхонь невологих приміщень, а також кам'яних, фібролітових і соломітових поверхонь. Із цього розчину добре витягуються карнізи. Вапняно-гіпсові розчини швидко тужавлюють і тому при роботі з ними повинен бути невеликий фронт робіт.

Вапняно-гіпсові розчини готують невеличкими порціями (не більше 5 л), щоб їх можна було використати за кілька хвилин.

Буває так, що при тужавленні розчину штукатури перемішують їх, доливаючи воду. Подібного допускати не можна, тому що від цього розчин втратить здатність до твердіння і не матиме міцності.

Для приготування порції розчину в ящик наливають воду, насипають туди тонким шаром гіпс і все швидко перемішують до виникнення гіпсового сметаноподібного тіста, в яке вливають вапняний розчин, ще раз швидко перемішують і відразу використовують.

Таблиця 1. **Точність виконання штукатурки**

Показник	Звичайна	Поліпшена	Високоякісна
Нерівності поверхні (по шаблону 2 м)	Не більше трьох нерівностей глибиною чи висотою до 5 мм поверхні	Не більше двох нерівностей глибиною чи висотою до 3 мм	Не більше двох нерівностей глибиною чи висотою до 2 мм
Відхилення:			
від вертикалі	15 мм на всю висоту помешкання	2 мм на 1 м висоти, але не більше 10 мм на всю висоту помешкання	1 мм на 1 м висоти, але не більше 5 мм на висоту помешкання
від горизонталі	15 мм на всю довжину помешкання	2 мм на 1 м довжини, але не більше 10 мм на всю довжину помешкання або його частину, обмежену прогонами чи балками	1 мм на 1 м довжини, але не більше 7 мм на всю довжину помешкання або його частину, обмежену прогонами чи балками
• лузг, ясенків, віконних і дверних відкосів, пілястр, стовпів від вертикалі та горизонталі	10 мм на весь елемент	2 мм на 1 м висоти чи довжини, але не більше 5 мм на весь елемент	1 мм на 1 м висоти чи довжини, але не більше 3 мм на весь елемент
• радіуса криволінійних поверхонь від проектної величини (перевіряється лекалом)	10 мм	7 мм	5 мм
• ширини оштукатуреного відкосу від проектної	Не перевіряється	3 мм	2 мм
• тяг від прямої лінії у межах між кутами перетинання і розкріповки	6 мм	3 мм	2 мм

Цементно-вапняні розчини (змішані) використовують для штукатурки зовнішніх стін, вологих частин будівель, а також лазень, вологих приміщень, цоколів, дачних будівель і т.п. Ці розчини довго тужавіють. Наносять їх тонкими шарами.

Цементно-вапняні розчини використовують протягом години (до початку тужавлення цементу. Ці розчини пластичніші за цементні, з ними зручніше працювати: вони легко розрівнюються тонким шаром і розшаровуються менше за цементні.

Склад цементно-вапняних розчинів (цемент: вапняне тісто: пісок) в об'ємних частинах такий:1:1:6;1:2:8; 1:2:11; 1:3:12 і 1:3:15. Марка розчину залежить від марки цементу.

Розчини можна готувати по-різному. В одному випадку спочатку із цементу і піску роблять суху суміш, відміряють потрібну кількість вапняного тіста і води, все перемішують, отримують вапняне молоко, яке проціджують через сито, і на цьому вапняному молоці затворяють цементну суміш.

У другому випадку готують вапняний розчин із вапняного тіста і піску. До цього розчину додають цемент і все перемішують. За необхідністю доливають і воду.

Можна також цемент змішати з водою, отримане цементне молоко добавити у вапняний розчин і все перемішати до повної однорідної маси.

Цементні розчини використовують найчастіше у вологих місцях. Ними штукатурять нижні частини фундаментів, розташованих у вологому середовищі, цоколів, зовнішніх стін будівель. Ці розчини використовують для влаштування ізоляційного шару з додаванням водонепроникних добавок. Цементні розчини міцні, але жорсткі, довго тужавлюють. Розчини використовують не більше однієї години. Подальше розмішування з доливанням води значно погіршує міцність штукатурки.

Склади розчинів використовують від 1:1 до 1:6 (на одну об'ємну частину цементу беруть від 1 до 6 частин піску). Слід пам'ятати, що розчини у складі 1:4 і більше достатньо жорсткі і наносити їх незручно. У більшості випадків вони не забезпечують достатньої міцності штукатурки. У штукатурних роботах найчастіше використовують склади розчинів до 1:3. Вони більш пластичні, добре наносяться і розрівнюються.

Розчини готують так. Відмірюють дозами цемент і просіяний через сито пісок, перемішують їх і затворяють водою.

Розчин на молотому негашеному вапні-кипільці застосовують у випадках, що і розчини на вапняному тісті. Приготовлений розчин тримають 30—40 хвилин і після цього наносять на поверхню — це значно полегшує його розрівнювання і затирання.

Розчини із сухих сумішей виготовляють так: 1 мас. частину портланд-цементу марки 400, 2 — дрібного просушеного річного піску і 0, 1 — вапняного борошна затворяють водою і використовують для накривного шару по грунту з цементного розчину, виконання рустів на стиках залізобетонних настилів міжповерхових перекриттів і панелей стін і т.п. Міцність цього розчину на стиск 5 МПа, товщина нанесених шарів не більш як 5 мм, а накривного — не більш як 2 мм.

Слід пам'ятати, що найчастіше штукатурами порушується товщина нанесених шарів, що з часом призводить до появи тріщин у штукатурці.

Загальні вимоги. Незалежно від виду штукатурки всі матеріали для приготування розчину просіюють через сито. Готові розчини проціджують. При цьому крупні частинки залишаються на ситі і розчин додатково ще раз перемішують, щоб покращити його однорідність. Розчини для обризга і грунту проціджують через сито з чарунками 3х3 мм; для накривних шарів — 1,5х1,5 мм.

Розчини для обризга повинні бути міцнішими, аніж для грунту, тому що обризг утримує всю товщу штукатурки. Для накривки використовують розчин менш міцний, ніж для грунту.

Глиняні та вапняні розчини повинні мати нормальну жирність. Тощі розчини, в яких у надлишку заповнювач (пісок), неміцні. Жирні розчини, висихаючи, розтріскуються і для їх приготування витрачається багато в'яжучих речовин.

Штукатурні розчини повинні легко укладатися тонким щільним шаром із заповненням усіх нерівностей. Ці властивості значною мірою залежать від рухливості розчину, тобто здатності розтікатися під дією власної сили тяжіння.

Рухливість заміряється величиною занурення стандартного конуса.

Коли всі роботи за договором між замовником і підрядчиком виконані, тоді розрахунок здійснюють так:

- кожна виконана робота оцінюється окремо;
- виплачується 100 відсотків за договором за виконану роботу, якщо вона має оцінку "відмінно";
- виплачується 75% при оцінці "добре";
- виплачується 50% при оцінці "задовільно".

Підрядчик може поліпшити оцінку, використавши незаплановані будівельні матеріали за свій рахунок, але і в цьому разі замовник вправі знизити загальний розрахунок за порушення термінів, зумовлених угодою, та спричинення йому незручностей у зв'язку з цим.

Якщо штукатурні роботи виконуються без порушень технологічних процесів з оцінкою "відмінно", то штукатурка може триматися без суттєвого ремонту понад століття, тобто пережити три людські покоління.

Те, що ми маємо на сьогоднішній день, коли штукатурка розтріскується і сиплеться на 2—3-й рік, — провина наша. Потрібно більш прискіпливо й вимогливіше ставитися до підрядників.

Наведені дані по оцінці якості штукатурки не моя вигадка, така оцінка була ще за радянських часів.

Таблиця 2. **Оцінка якості різних видів штукатурки**

Показник	**Відмінно**	**Добре**	**Задовільно**
1. Нерівності штукатурки (не більше двох глибиною, чи висотою, мм, не більше:			
високоякісної	1	1,5	2
поліпшеної	1,5	2	3
2. Відхилення поверхні штукатурки від вертикалі, мм, не більше:			
високоякісної на 1 м висоти	0,5	0,5	1
на всю висоту помешкання	3	4	5
поліпшеної на 1 м висоти	1	1,5	2
на всю висоту помешкання	6	8	10
3. Відхилення поверхні штукатурки від горизонталі, мм, не більше:			
високоякісної: на 1 м довжини	1	1	2
на всю довжину помешкання або частину його, обмежену прогонами, балками	4	5	7
поліпшеної на 1 м довжини	1	1,5	2
на всю довжину помешкання або частину його, обмежену прогонами, балками і т.ін.	6	8	10
4. Відхилення лузг, ясенків, віконних і дверних відкосів, пілястр, стовпів і т.п. від вертикалі чи горизонталі, мм, не більше:			
для штукатурки *високоякісної* на 1 м довжини елемента	0,5	0,5	1
на всю довжину елемента	1	2	3
поліпшеної на 1 м довжини елемента	1	1,5	2
на весь елемент	3	4	5
5. Відхилення радіуса кривизни криволінійних поверхонь і тяг від проектної величини, мм, не більше:			
для штукатурки *високоякісної*	±3	±4	±5
поліпшеної	±5	±6	±7
6. Відхилення ширини оштукатуреного відкосу від проектної, мм, не більше:			
для штукатурки *високоякісної*	±1	±1,5	±2
поліпшеної	±1,5	±2	±3
7. Відхилення тяг від прямої лінії між кутами перехрещення тяг і розкріповками, мм, не більше:			
для штукатурки *високоякісної*	1	1	2
поліпшеної	1	2	3
8. Середня загальна товщина штукатурного намета, мм, не більше:			
для штукатурки *високоякісної*	18	20	25
поліпшеної	15	18	20
9. Товщина шара накривки після його вирівнювання і затирки, мм, не більше:			
для штукатурок внутрішніх помешкань	1	2	3
для зовнішніх декоративних штукатурок	4	5	7

Про це можна довідатися кожному бажаючому, відкривши підручник з виробничого навчання штукатурів. Щодо наших європейських сусідів, то в них вимоги до штукатурних робіт значно жорсткіші.

Бажано, щоб читач даної публікації зрозумів, що оцінювати якість штукатурних робіт потрібно не по кінцевому результату, а протягом усього технологічного процесу. Що стосується оцінки кінцевого результату, то цим ви можете тільки знизити розрахунок оплати підрядчику, а не покращити якість штукатурних робіт.

В. Тарасюк

Водозабірну свердловину — власноручно

Відсутність централізованих систем водопостачання в невеликих населених пунктах спонукає їхніх мешканців споруджувати індивідуальні. Найпростішими з них є колодязі. Залежно від гідрологічних умов конкретного місця вони можуть бути різними.

Наприклад, за наявності джерел води достатньо лише захистити місця її витікання (або протоки) від замулювання та забруднення. Такий колодязь називають **ключовим**.

Існують також колодязі **шахтні** (дерев'яні, кам'яні, цегляні, бетонні), **трубні, бурові,** або трубчасті, для спорудження яких потрібно знайти джерело води, встановити систему водопіднімання, а потім з допомогою трубопроводів розподілити воду по точках споживання.

Середньостатистичне споживання води одним городянином становить 200 — 250 л на добу. У сільській місцевості ці цифри набагато більші. Такі витрати води може забезпечити тільки свердловина. На перший погляд здається, що її спорудження дорожче за копання і облаштування шахтного колодязя. Насправді ж колодязь обходиться дешевше лише при неглибокому заляганні водоносного горизонту. Обираючи між колодязем і свердловиною, слід враховувати, що якість поверхневих вод набагато гірша, аніж підземних.

Під час оцінювання якості води джерела індивідуального водопостачання слід керуватися нормами ГОСТ 2874—82 "Вода питна. Гігієнічні вимоги і контроль за якістю".

Згідно з цими нормами вода повинна бути:

- прозорою (прозорість за стандартним шрифтом не менше 30 см);
- безбарвною (не більше 30° кольоровості);
- без присмаку і запаху (допустима інтенсивність не більше 2 — 3 балів).

Навіть кілька наведених вимог до якості питної води переконують у необхідності обов'язкового проведення санітарно-епідеміологічною службою фізичного, хімічного та бактеріологічного аналізів джерела індивідуального водопостачання ще до введення його в експлуатацію.

Вибір місця для влаштування водозабору

Основною вимогою є наявність водоносного горизонту, що залягає на доступній глибині. Простіше за все спитати в сусідів. Якщо освоєних ділянок поруч немає, інформацію можна отримати від фахівця-гідрогеолога. Знаючи характер розташування водоносних горизонтів, він може оцінити конкретну ситуацію на вашій земельній ділянці й запропонувати оптимальний варіант влаштування водозабору. Багато дачників користуються послугами людей, які можуть виявляти ґрунтові води з допомогою спеціальної рамки з лози. Непрямими ознаками неглибокого залягання води є:

- таловини і полої у сніжному покриві взимку;
- зсувні ділянки поблизу;
- зарості очерету та інших вологолюбних рослин;
- наявність густої зеленої трави в низинах навіть сухого літа або восени, коли в інших місцях вона вже зів'яла;
- незначні зміни рівня води у природній водоймі, розташованій поряд;
- густі тумани ввечері над віддаленою від водойм ділянкою землі.

Ґрунтова вода накопичується над водотривкими горизонтами із жирної глини. Водоносних горизонтів на ділянці може бути кілька і глибина їхнього залягання залежить від структури ґрунту. Як правило, чим глибше залягає водоносний горизонт, тим чистіша вода. Залежно від пори року рівень води у водоносних горизонтах різний. Так, на початку осені він найнижчий, тому і копати колодязь або бурити свердловину найкраще саме в цю пору року.

Якщо навіть на значній відстані від вашої ділянки є колодязь, то з допомогою барометра-анероїда можна досить точно визначити глибину майбутнього колодязя на обраному для водозабору місці. Зміна атмосферного тиску при переміщенні анероїда по висоті на 1 м спричинює зміщення стрілки приладу на одну поділку, ціна якої відповідає 0,1 мм ртутного стовпчика. Вам досить виміряти атмосферний тиск на поверхні землі у двох місцях: поруч із сусіднім ко-

лодязем і на місці майбутнього колодязя. Різниця показань дозволить визначити його глибину з достатньою точністю.

Наприклад, якщо в наявному колодязі відстань до води становить 5 м і на поверхні землі поруч з ним атмосферний тиск дорівнює 745 мм, а на місці, обраному для нового колодязя — 744,8 мм, то вода в останньому має бути на глибині ((745,0 + (0,1х5)) —744,8)х10 = 7 м.

Місце водозабору вибирають на узвишші, віддаленому від вигрібних ям, скотарень, місць зберігання добрив та отрутохімікатів, каналізаційних мереж не менш як на 50 м. Крім того, колодязі не споруджують на березі річки, який затоплюється паводком, і в низинах, де вода може стояти під час дощів. Якщо відомо нахил водоносного горизонту, то потрібно переконатися у відсутності джерела забруднення вище. Територію водозабору в період влаштування свердловини чи колодязя і під час їх експлуатації потрібно утримувати в чистоті.

Влаштування свердловини. Фільтрація та підведення води в будинок

Влаштування водозабору не обмежується копанням колодязя або бурінням свердловини. Після буріння свердловину інтенсивно прокачують доти, доки вода не стане прозорою. Оцінюють експлуатаційні можливості свердловини і відбирають проби води для хімічного та бактеріологічного аналізів. Висновок фахівців про відповідність води вимогам державного стандарту використовують для доведення її якості до необхідного рівня з допомогою спеціальних фільтрів. Водозабір вводять в експлуатацію після капітального монтажу насоса, повного облаштування свердловини (колодязя) і введення трубопроводу в будинок.

На водозабірний пристрій складають паспорт, в якому вказують його основні характеристики: висоту піднімання води, тип насосного обладнання, тиск на виході, продуктивність, показники якості води тощо. Паспорт необхідний для організацій місцевого нагляду, експлуатації свердловини на випадок ремонту.

Вміст різних хімічних речовин у грунтовій воді залежить від породи, через яку вона проходить. Вапняна насичує воду вапном, доломітова — магнієм, а гіпс і кам'яна сіль мінералізують хлористими й сірчанокислими солями.

Вода може бути жорсткою або м'якою. Це визначається кількістю розчиненого в ній вапна й інших мінеральних солей. Так, якщо в 100 г води міститься 1 мг вапна, то її жорсткість оцінюється в 1°. Допустима жорсткість питної води дорівнює 6 — 20°.

Воду вважають м'якою, якщо її твердість не перевищує 10°. Така вода в міру мінералізована і приємна на смак.

Жорстка вода не лише шкідлива для здоров'я людей, а й у ній погано розчиняється мило, довго варяться овочі (особливо бобові) і погано заварюється чай. На стінках каструль і чайників швидко утворюється товстий шар накипу.

Якщо накип має колір іржі, а в трубах (особливо з гарячою водою) утворюються пластівці чи навіть пухкий шлам, який затвердіває на металевій поверхні труб, — це означає, що у воді висока концентрація заліза. У цьому разі потрібно встановлювати спеціальні фільтри для пом'якшення води, влаштовувати обов'язкову попередню її фільтрацію через сітки з малим діаметром чарунок. Від якості питної води залежить наше здоров'я, отже, не слід економити на фільтрах.

Буріння водозабірної свердловини вручну

Деякі фахівці вважають, що таке буріння, хоча й трудомісткіше, але порівняно з механізованим має переваги. По-перше, його можна застосовувати не тільки поза будинком, а й безпосередньо в будинку (наприклад, під кухнею), що полегшує експлуатацію і ремонт обладнання водозабору, особливо взимку. По-друге, легше знайти малопотужні водоносні горизонти, які також використовують для водозабору.

Основною же перешкодою для ручного буріння є наявність крупної гальки в ґрунті й тверді породи.

Свердловина та її основні вузли

Водозабірна свердловина (рис. 1) являє собою конструкцію з колони обсадних труб, насоса й водоприймальної частини з фільтром. Колона обсадних труб (рис. 2), у свою чергу, складається з початкової ланки 1, кількох проміжних ланок 2—4 і кінцевої забійної ланки 5. Ці ланки з'єднуються між собою різьбовими напівмуфтами (із зовнішньою та внутрішньою різьбою). Нижня ланка має коронку (рис. 3). Обсадна колона — найбільш металомістка частина свердловини. Для її виготовлення використовують водогазопровідні труби з низьковулецевої сталі ДУ100 (4") із зовнішнім діаметром 114 мм і внутрішнім — 105 мм. Один погонний метр такої труби важить 12 — 15 кг. Можна використовувати труби, призначені для геологічних робіт. Вони мають на одному кінці різьбу, а на другому — нарізну муфту. Тим, хто не зможе придбати такі труби, доведеться використовувати

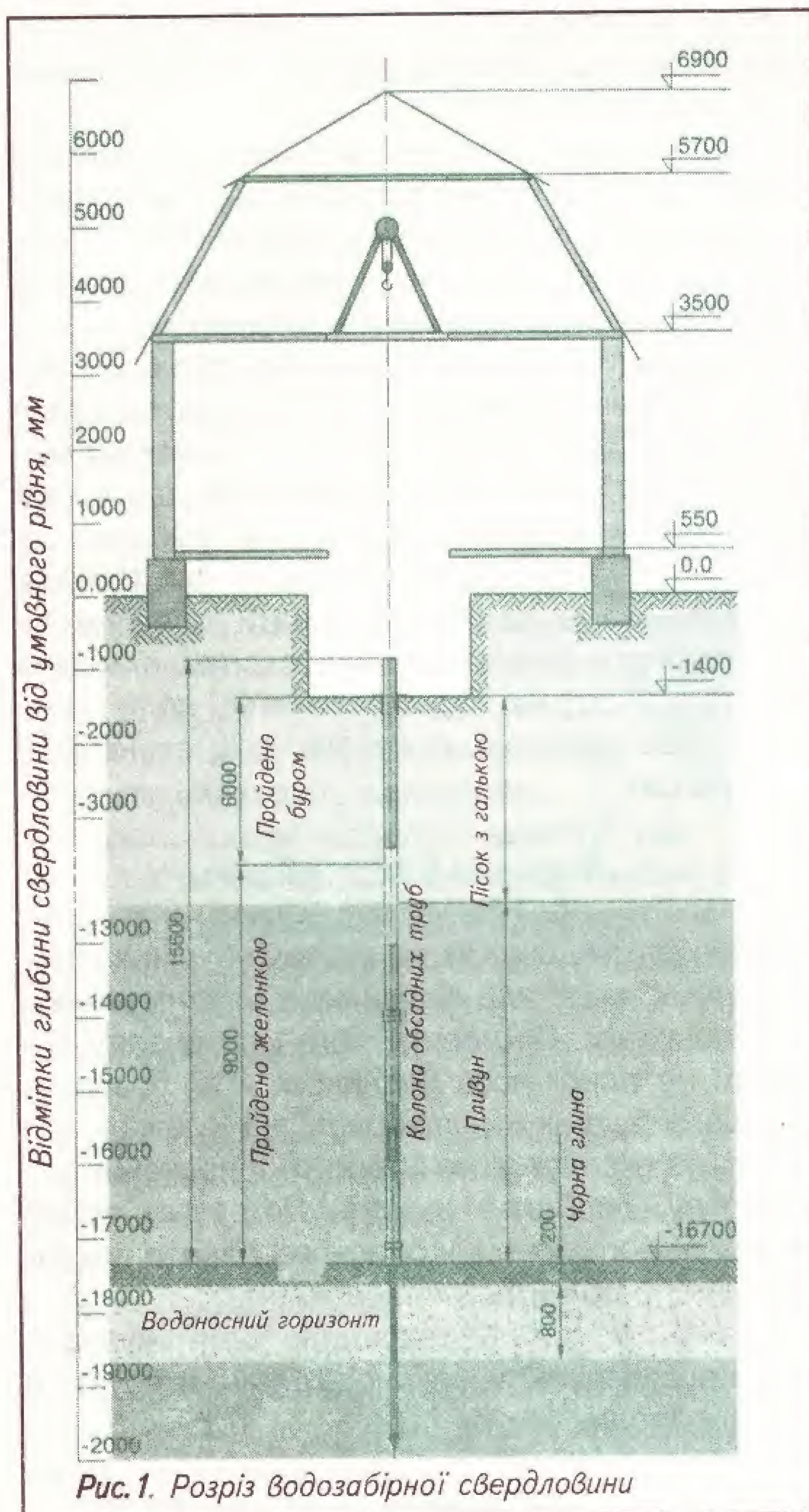

Рис.1. Розріз водозабірної свердловини

напівмуфти, виготовлені на токарному верстаті з товстостінних труб. Їх надягають на кінці труб і фіксують з допомогою електрозварювання.

На забійну ланку встановлюють породоруйнівний інструмент — коронку довжиною близько 3 м, що зумовлено масою труби. З огляду на те, що спорудження свердловини виконують вручну, маса ланки не повинна перевищувати 40 кг.

Залежно від глибини свердловини проміжних ланок може бути кілька. Верхня частина труби, що виходить на поверхню, називається устям. Висота устя над землею — 0,4 м. Це повинно захистити свердловину від забруднення. Кінець труби (понад ці габарити) відрізають.

Обсадна колона захищає свердловину від обвалення і води в горизонтах, які ви не хочете використовувати. Вона повинна бути герметичною, без задирок і виступів у внутрішній порожнині, прямолінійною і без коліновидних викривлень.

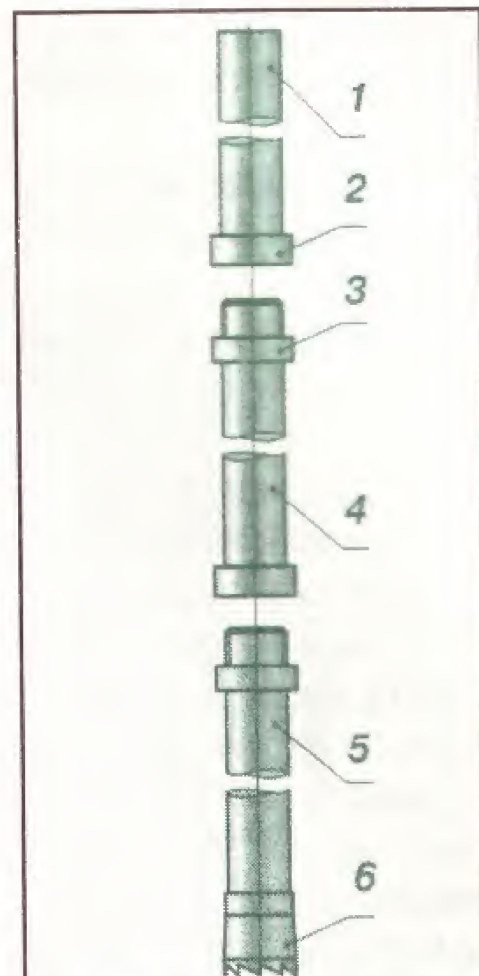

Рис.2. Колона обсадник труб:

1 — початкова ланка;

2 — напівмуфта з внутрішньою різьбою;

3 — ;

4 — проміжна ланка;

5 — забійна ланка;

6 —бурова коронка

Обертання кривої колони під час буріння буде утруднено, а то й зовсім неможливе.

Щоб одержати прямолінійну обсадну колону, необхідно при виготовленні напівмуфт і коронок не допустити ексцентриситету і відхилення від номінального розміру по діаметру більш як на 0,2 мм. Якщо між напівмуфтою і трубою буде великий зазор, то при зварюванні напруження, що виникає у шві, може змінити взаємне розташування деталей.

Іншою умовою, що забезпечує прямолінійність обсадної колони, є сувора перпендикулярність торців труб до їхньої бічної поверхні.

Перед зварюванням муфту з'єднують з лан-

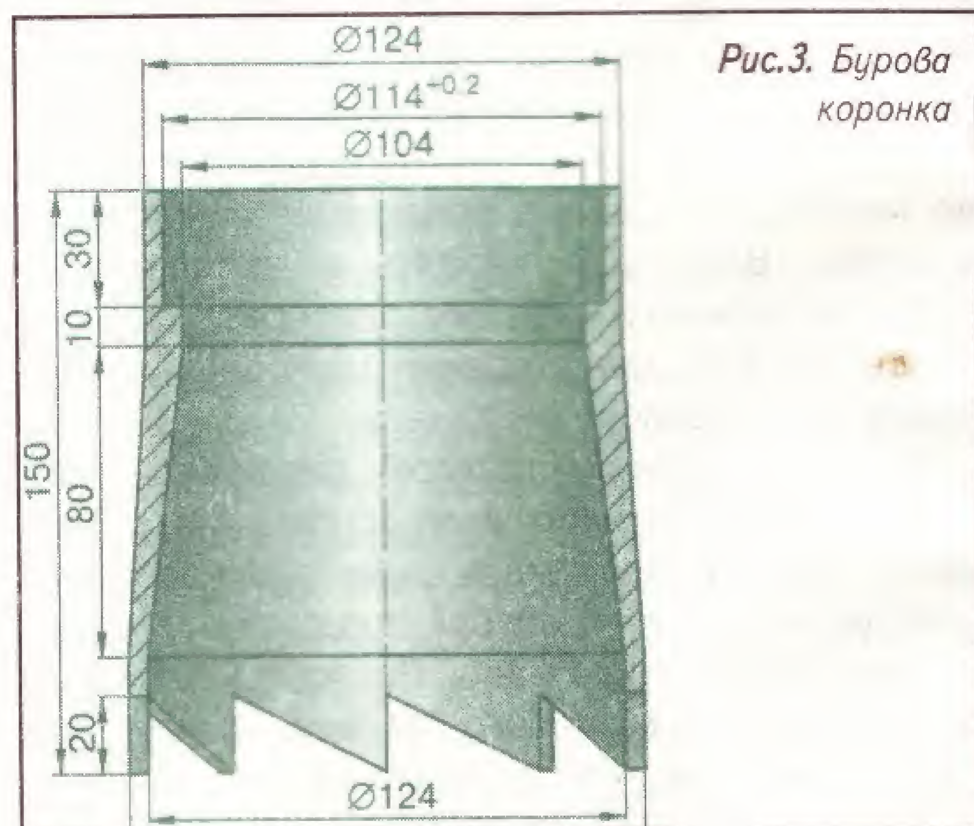

Рис.3. Бурова коронка

кою труби дротом діаметром 6 — 8 мм до стикання торців. Уникнути деформацій під час зварювання дозволяє "прихватка" з'єднаних деталей у чотирьох діаметрально протилежних точках. Потім остаточно проварюють весь шов. Катет зварного шва повинен бути не меншим від 4 мм.

Для герметизації нарізного з'єднання різьбу і торцеві поверхні напівмуфт змащують густотертим суриком на натуральній оліфі.

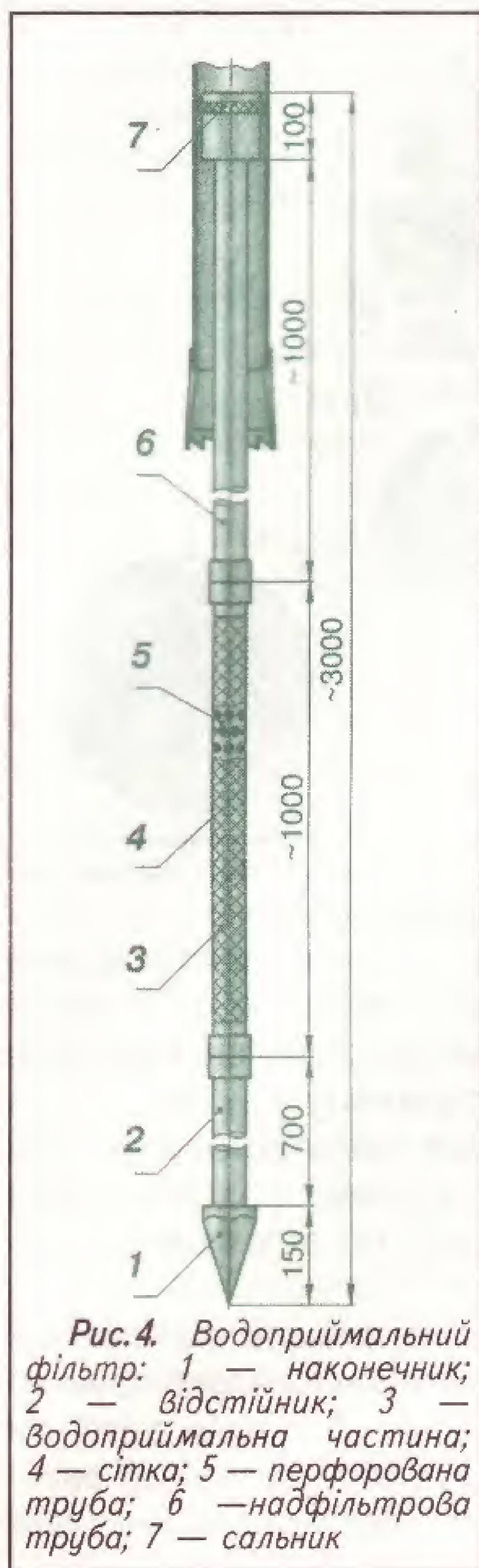

Рис.4. Водоприймальний фільтр: 1 — наконечник; 2 — відстійник; 3 — водоприймальна частина; 4 — сітка; 5 — перфорована труба; 6 —надфільтрова труба; 7 — сальник

Воду з водоносних пісків відбирають через приймальний фільтр (рис. 4), що складається з кількох вузлів: наконечника 1, відстійника 2, водоприймальної частини фільтра 3 із сіткою 4 на перфорованому каркасі 5 і надфільтрової труби 6 із сальником 7. Уся конструкція з'єднана муфтами і у свердловині спирається на ґрунт пірамідальним наконечником, діаметр якого більший за діаметр фільтра. Основа цієї піраміди має внутрішню різьбу. При обертанні чотиригранна піраміда своїми гранями розсовує породу водоносного шару, утворюючи канал для фільтра. Щоб наконечник не відгвинчувався, його у двох точках приварюють до труби відстійника, виготовленого з труби ДУ50 довжиною 0,7 — 0,9 м.

Каркасом для сітки фільтра слугує труба ДУ50, в якій у шаховому порядку просвердлені отвори діаметром 14 мм. У кожному ряду має бути по вісім отворів, рівномірно рознесених по колу. Відстань між рядами — 25 мм. Сітку до каркаса припаюють оловом по вертикальних доріжках, розташованих між отворами перфорованої труби, а також по колу на кінцях каркаса. Довжина водоприймальної частини фільтра — 1 м. Для запобігання відгвинчуванню муфт їх шліфують. Штифти діаметром 6 мм встановлюють у частинах муфти без різьби. Для виготовлення надфільтрової частини використовують трубу ДУ50 довжиною 1 м. За сальник править кільце з еластичної гуми, затиснуте в перехідній муфті із спеціальним (байонетним) захоплювачем.

Для відкачування води із свердловини використовують насос. Він призначений для піднімання прісної води з колодязів і свердловин діаметром від 100 мм і більше. Насос розрахований для піднімання води на висоту до 45 м. Це означає, що при глибині свердловини 20 м насос може підняти воду ще на 25 м. Отже, в цьому разі його можна використовувати для подачі води на висоту другого поверху будинку. Продуктивність насоса залежить від висоти піднімання води і становить 150 — 3500 л/год.

Електромагніт, завдяки якому рухається поршень насоса, охолоджується водою, що перекачується. Якщо вода не проходить через насос внаслідок падіння її рівня у свердловині, то насос не охолоджуватиметься і вийде з ладу. От чому він повинен працювати в системі водопроводу виняткова на заповнення накопичувальної місткості з датчиком наповнення й аварійним пристроєм переливання. У свердловині насос підвішують на капроновому тросі вище сальника фільтра на 30 — 40 см. Перед експлуатацією насоса потрібно уважно ознайомитися з інструкцією до нього.

Інструмент, пристрої та обладнання для буріння свердловини

Процес буріння — це руйнування породи у вибої, обмеженому внутрішнім простором обсадної колони, і виймання її із свердловини на поверхню. У разі використання ручного бура грунт можна виймати кількома способами. Піски піднімають на поверхню разом з буром, а насичені водою пливуни — желонкою. Глину й інші породи середньої твердості попередньо розпушують буровим долотом, розріджують водою і піднімають на поверхню також з допомогою желонки. Невеликі камені подрібнюють зубильним долотом, а потім піднімають у такий самий спосіб.

Необхідний для буріння інструмент можна зробити самому з деталей, виготовлених на токарному верстаті.

Буріння можна розпочати звичайним буром (однак доведеться його доопрацювати) або саморобним, виконаним за кресленнями (рис. 5). Усі деталі виготовляють з низьковуглецевої сталі.

Бурове долото (рис. 6) у процесі роботи витримує значні навантаження і спрацьовується. Його різальну частину 1 виготовляють з міцної сталі (У8А) з подальшою термообробкою. Потім її через проміжні планки 2 і пластину 3 з'єднують з різьбовою муфтою.

Зубильне долото відрізняється від бурового лише тим, що різальна пластина не має відігнутих кромок і заточується як слюсарне зубило. Кут заточення добирають залежно від твердості породи, яку потрібно буде зруйнувати.

Желонка (рис. 7) призначена для видалення із свердловини розрідженої породи. Її корпус 1 виготовляють з водопровідної труби ДУ65 і з'єднують з клапаном 2 чотирма гвинтами М6. Довжина желонки — 1,2 — 1,6 м. Її кріплять до троса болтом 3. Клапан 4 повинен легко, без заїдання підніматися, обертаючись на осі у кронштейні 5, що приварений до корпуса. Попередньо клапан виставляють симетрично відносно отвору в корпусі і перевіряють щільність його посадки в гніздо по всьому периметру фаски.

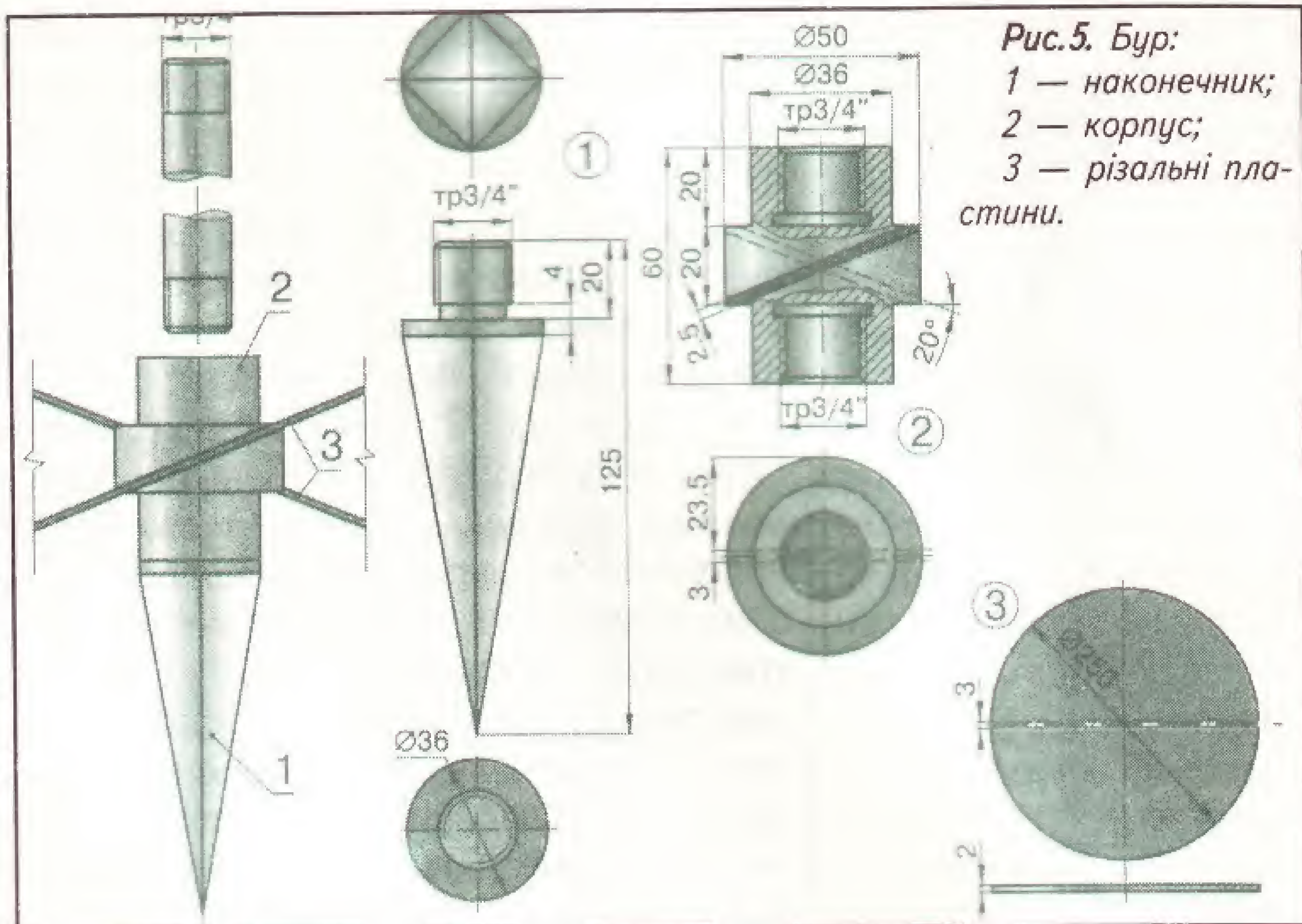

Рис.5. Бур:
1 — наконечник;
2 — корпус;
3 — різальні пластини.

Гвинт 6 слугує для регулювання положення відкритого клапана і надійного його закриття при підніманні желонки. Частину гвинта, що виходить за межі корпуса клапана, спилюють і розкернюють.

Желонка під час опускання у вибій занурюється в подрібнений і насичений водою ґрунт. При русі вниз клапан відкривається і корпус заповнюється рідкою породою. Щоб клапан закрився, желонку досить підняти на 10—20 см. Опускаючи й піднімаючи желонку у вибої, ви відчуєте, як вона, наповнюючись, важчає. Трос, на якому вона кріпиться, заводять через блок.

Бурове та зубильне долота закріплюють на колоні бурових штанг, виготовлених з відрізків водопровідних труб ДУ32 довжиною 2,5—3,0 м, на кінцях яких нарізають трубну різьбу.

З допомогою штанг піднімають і опускають у свердловину інструменти і встановлюють фільтр. Щоб прикріпити його до бурових штанг, на нижню встановлюють байонетний захоплювач, частина якого знаходиться в корпусі сальника фільтра.

З допомогою сталевої шайби (рис.8) з муфт викручують і роз'єднують окремі штанги. Шайбу спирають на верхній кінець обсадної колони. Діаметр прорізу в шайбі менший, ніж муфти бурової штанги. Завдяки цьому частина штанги, що залишається у свердловині, повисає на муфті, що дозволяє зверху наростити або видалити чергову ланку.

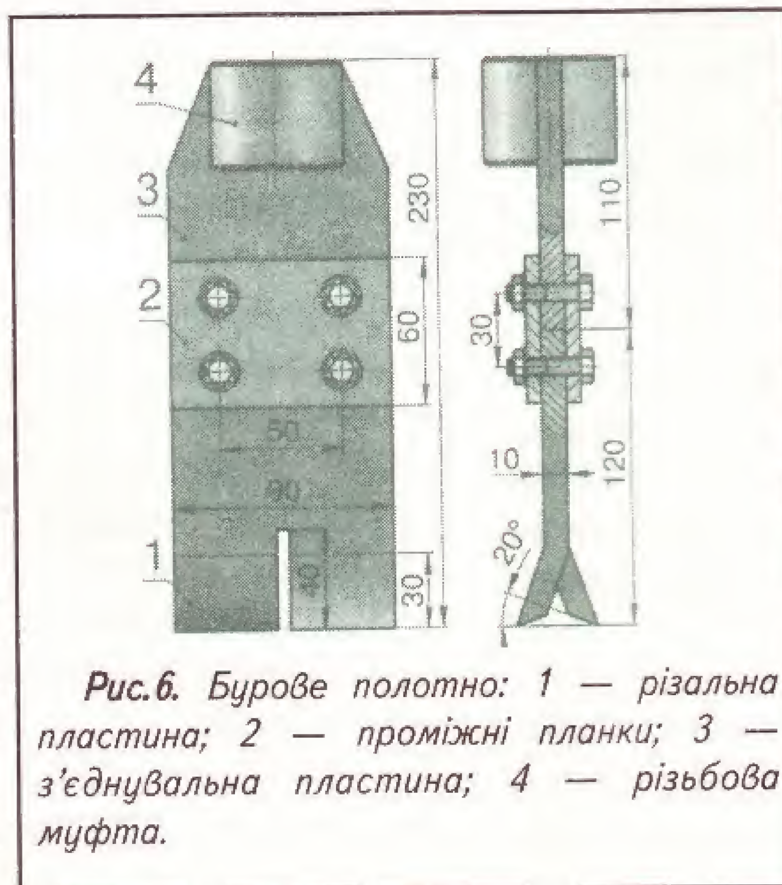

Рис.6. Бурове полотно: 1 — різальна пластина; 2 — проміжні планки; 3 — з'єднувальна пластина; 4 — різьбова муфта.

Для з'єднання труб у штангу застосовують тільки стандартні сталеві трубні муфти. Чавун під навантаженням може тріснути, що призведе до втрати бурового інструменту у вибої.

Сталевий канат, який використовують при бурінні свердловини вручну, повинен мати діаметр 8 мм. Для роботи з желонкою необхідний окремий канат.

У процесі буріння і подальшої експлуатації свердловини доводиться неодноразово піднімати колону обсадних труб, а також витягати раніше забитий у ґрунт фільтр. Ці операції виконують з допомогою таля. При глибині свердловини понад 10 м застосовують таль вантажопідйомністю не менш як 1 т.

Для утримання колони при нарощуванні або розбиранні її ланок використовують саморобний затискний пристрій, що складається з двох рамок із сталевого кутика, скріплених між собою чотирма шпильками діаметром 10 мм.

Технологія буріння свердловини до водоносного горизонту, встановлення фільтра та відкачування води

Важливим етапом підготовки до буріння є організація робочого місця з урахуванням того, що всі операції, зокрема з'єднання триметрових ланок обсадної колони, здійснюватимуться вручну.

Якщо свердловину споруджують під будинком, першим рівнем

робочого майданчика буде підлога приямка, а другим — горища. На останньому роблять настил, на який встановлюють козли з талем і блоком.

У разі буріння свердловини поза приміщенням, риштування, що утворять другий рівень, повинні перевищувати перший рівень на 4 м. Їх зміцнюють і огороджують.

Необхідно постійно контролювати положення бурового інструменту в обсадній колоні, не допускаючи його виходу за межі останньої. З цією метою колону обсадних труб розмічають, починаючи з коронки. Між відмітками (відстань між якими 1 м), позначеними цифрами, додатково наносять поділки через кожні 25 см. Аналогічно розмічають і штанги бурового інструменту. Довжину останнього додають до довжини штанги.

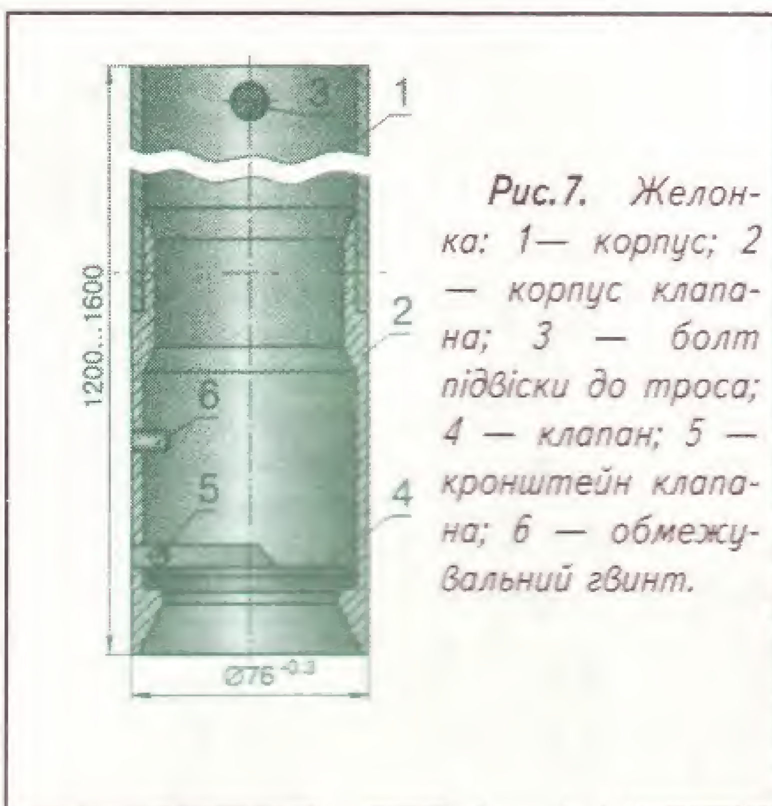

Рис.7. Желонка: 1— корпус; 2 — корпус клапана; 3 — болт підвіски до троса; 4 — клапан; 5 — кронштейн клапана; 6 — обмежувальний гвинт.

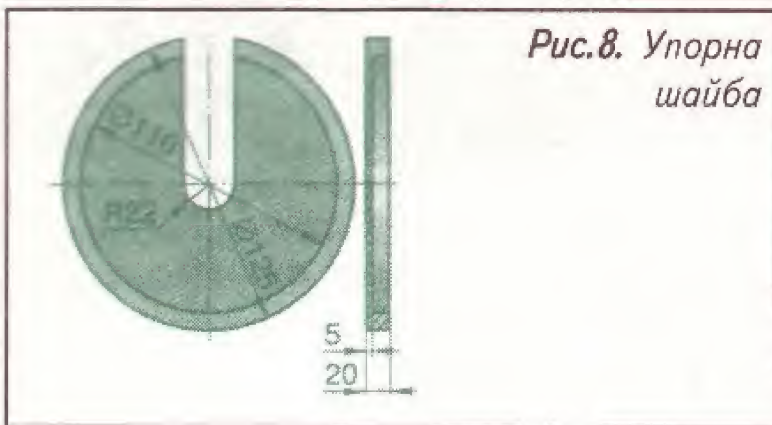

Рис.8. Упорна шайба

Роботу розпочинають із забурювання. Бур, повільно обертаючи, занурюють у ґрунт і виском перевіряють вертикальність його положення. Якщо ґрунт сипкий, початкове забурювання виконують до 1 м, потім у свердловину вводять забійну ланку обсадних труб з коронкою.

Якщо ж грунт твердий, не обсипається, свердловину бурять без обсадки на глибину, яка дорівнює довжині забійної ланки обсадної труби. Можна бурити глибше, але без обсадних труб завжди є ризик втратити бур у разі обвалювання стін свердловини.

М'які породи дають змогу використовувати бур до максимально можливої глибини, аж до першого водоносного горизонту, поки мокрий ґрунт не буде утримуватися на бурі; твердіші — доти, доки породу ще можна руйнувати. У деяких випадках доцільно спочатку працювати буровим і зубильним долотами, а піднімати породу на поверхню буром. Під час проходження твердих сухих порід у свердловину після кожного підняття інструменту підливають воду (2 — 3 відра), а у вологому ґрунті буровий інструмент треба піднімати на поверхню через кожні 5 — 10 см й очищати.

Трубу опускають з допомогою таля. Із збільшенням глибини свердловини труби нарощують з допомогою різь- бових муфт. На обсадній трубі на висоті 1,0 — 1,5 м над поверхнею землі закріплюють хомут, який в міру самовільного опускання колони періодично переставляють вище. Зручно мати два хомути, щоб попередньо закріплювати верхній і лише потім знімати нижній.

Забійна ланка обсадної колони має бути встановлена в забуреному стовбурі вертикально, щоб за потребою можна було б обрушити у свердловині ті частини стінки, які перешкоджають вертикальному встановленню ланки. Подальші ланки колони встановлюють за рівнем.

Для забезпечення вертикального положення труб при бурінні співвісно із свердловиною над її горловиною жорстко закріплюють товсту дошку (або металеву плиту) з отвором, діаметр якого повинен перевищувати на 3 мм діаметр муфти обсадної труби. Цей пристрій утримуватиме трубу і зберігатиме необхідне положення всієї колони.

Пливун із свердловини вибирають желонкою, яка не повинна виходити за межі коронки.

У пливунах обсадна колона заглиблюється при обертанні, але це може відбуватися і самовільно. Перед обертанням обсадної колони желонку забирають із свердловини. Обертають обсадну колону ланцюговими ключами або з допомогою спеціального затискного пристрою з воротом, який передають з рук в руки.

Бур чи обсадну трубу з коронкою обертають за годинниковою стрілкою. Коронка подрібнює породу й зрізає стінки свердловини, що сприяє зануренню труб. Прискорити заглиблення можна, чергуючи напрямки обертання труби. Із заповненням свердловини породою швидкість осаджування зменшується, а потім взагалі припиняється. Свердловину потрібно очистити від породи буром або желонкою. У процесі буріння через кожні 500—700 мм заглиблення буровий інструмент виймають для очищення й огляду.

При ударному бурінні після кожного удару інструмент піднімають над вибоєм на 300 — 500 мм (залежно від породи), потім повертають на 1/10 — 1/8 кола, що необхідно для одержання свердловини циліндричної форми з рівними стінками. При бурінні пісків у разі недостатньої їх рухливості у свердловину заливають воду. Глину і суглинки у вибої настругують буровим

долотом, подрібнюють і перемішують з водою, після чого желонкою піднімають на поверхню. Якщо вибій недостатньо зволожений, зверху наливають воду. Буріння порід середньої твердості принципово не відрізняється від буріння глини й суглинків. Якщо породи сипкі й погано заповнюють желонку, доцільно додати у свердловину жирної глини.

При заклинюванні желонки через потрапляння дрібних камінців між корпусом інструмента й обсадною трубою необхідно залити у свердловину воду і рухами вгору—вниз на 10 — 20 см спробувати звільнити її. У деяких випадках доцільно скористатися желонкою меншого діаметра.

Водоносний горизонт звичайно складається з добре промитих пісків середньої і великої зернистості, іноді з домішкою гальки. Але далеко не кожна така порода водоносна. Основною ознакою водоносності горизонту є майже миттєве поглинання води, яку вливають у свердловину, незалежно від її кількості. Отже, для визначення водоносного горизонту необхідно витягти із забою желонку і, приготувавши 5 — 10 відер води, швидко влити її в обсадну колону. Якщо вам вдасться наповнити колону, це означатиме, що досліджуваний горизонт не є водоносним.

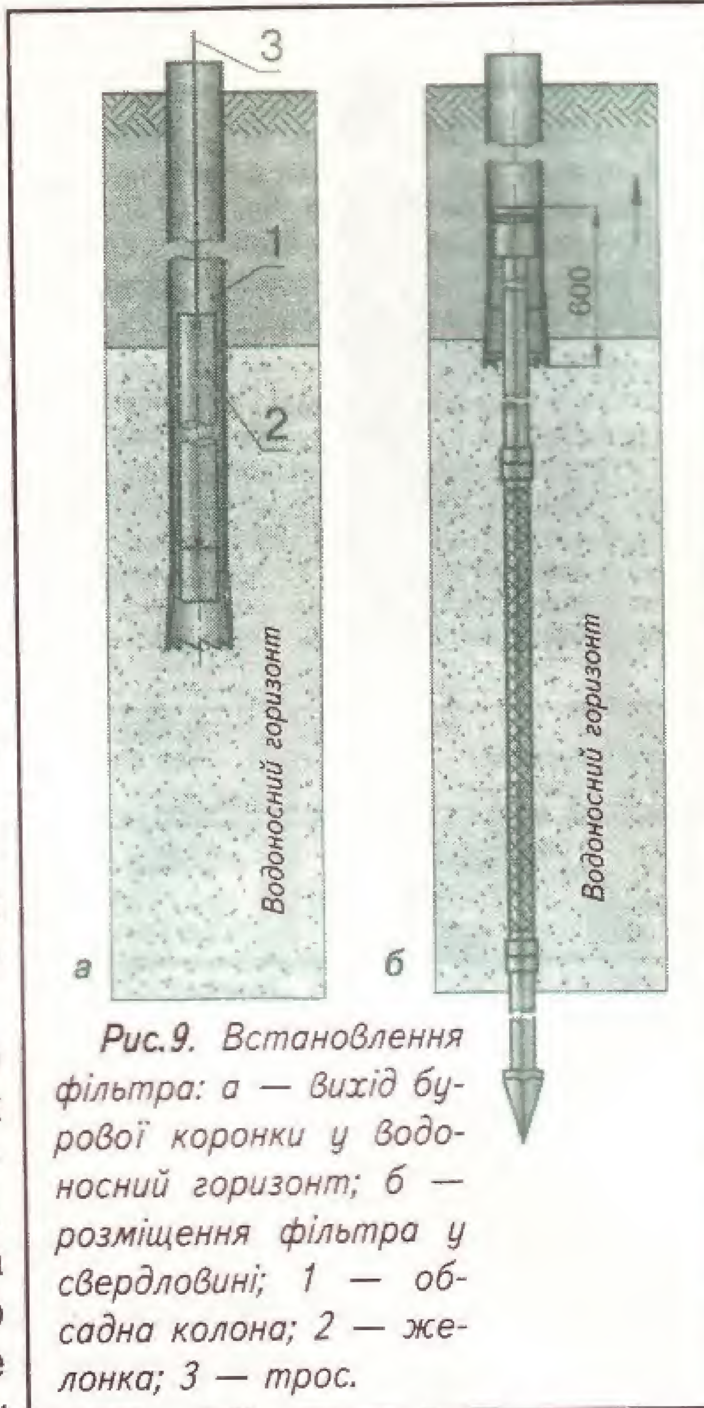

Рис.9. Встановлення фільтра: а — вихід бурової коронки у водоносний горизонт; б — розміщення фільтра у свердловині; 1 — обсадна колона; 2 — желонка; 3 — трос.

Встановлення фільтра

Після досягнення водоносного шару, буріння припиняють і приступають до встановлення фільтра. У свердловині фільтр розміщують так, щоб його водоприймальна частина повністю була у водоносному горизонті (рис. 9).

Перед встановленням фільтра свердловину очищають і точно вимірюють її глибину. Щоб не пошкодити сітку та її каркас, ослаблений отворами, нижню частину відстійника з пірамідальним наконечником забивають у попередньо підготовлене гніздо, утворене в твердій породі буровим інструментом.

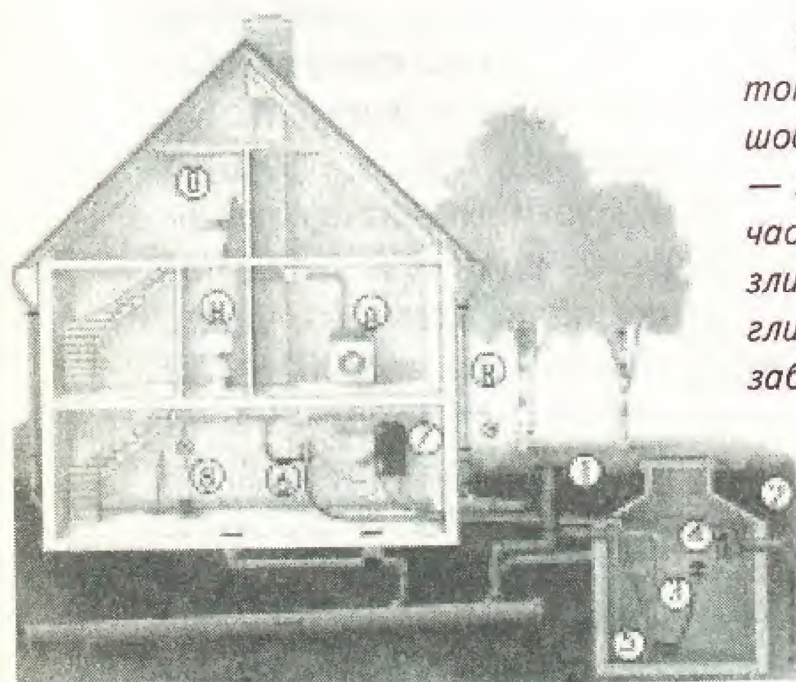
Не ризикуючи сітчастим елементом, гніздо можна зробити, забиваючи в дно свердловини конус, нагвинчений на макет фільтра. Макетом може слугувати сам фільтр, в якому перфорований відрізок із сіткою тимчасово замінюють міцною трубою.

Після встановлення фільтра сітку оголюють, піднявши обсадну трубу. Відстань від коронки до сальника водоприймального фільтра звичайно встановлюють не меншою за 0,5 м, щоб фільтр опинився трохи вище водоносного горизонту. Ущільнювальне кільце сальника з допомогою бурової штанги затискають гайкою.

Воду до її повного освітлення відкачують із свердловини насосом, підключити який до електромережі повинен фахівець-електрик.

Після одержання результатів аналізу якості води складають паспорт водозабору.

Забезпечення власної оселі дощовою водою!

1 — вихрьовий фільтр тонкої очищення; 2 — безшовна бетонна цистерна; 3 — заспокійливий пристрій під час подачі води; 4 — сифон зливу надлишку води; 5 — заглибний насос із поверхневим забором води; 6 — автомат керування насосом; 7 — підключення до водопровідної мережі; 8 — споживачі води.

Це просто, як все геніальне (див. рис). За допомогою такої саморобної установки дощову воду використовують для прання (пральних машин), туалету, миття різних домашніх речей, автомобіля, а також для поливу.

З даху вода через трубопроводи надходить у бетонну цистерну, влаштовану у землі. Оскільки в цистерні прохолодно і темно, то вода практично не змінює свого складу. Насос подає дощову воду через автоматичний регулятор тиску до відповідних споживачів. Якщо випадає мало дощу, таку систему підключають до загальної водопровідної мережі. Тоді подачу води спрямовують спеціальні регулятори.

Переклад з німецької П. П.Власа

Будинок з мансардою

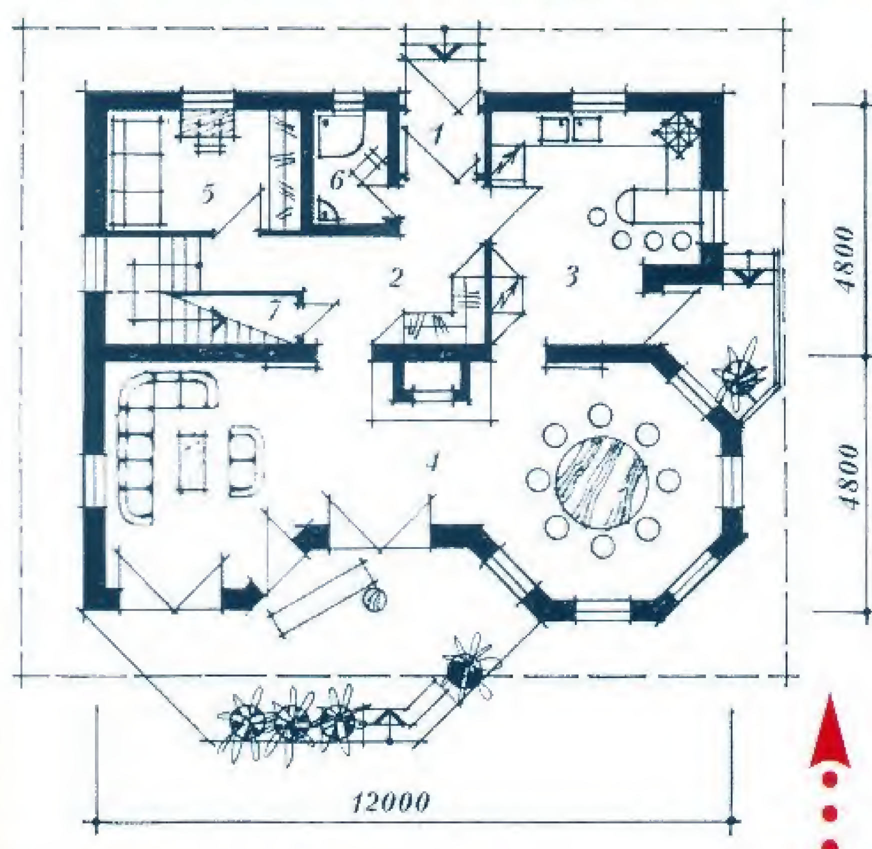
Загальна площа — 187,3 м^2
Площа першого поверху — 90,3 м^2
Площа мансардного поверху — 97,0 м^2

Одноповерховий, без підвалу, з мансардою та горищем будинок репрезентує нові будівельні матеріали. В будинку застосовані найкращі традиції в проектуванні європейського котеджу родинного типу: перший поверх — приміщення денного перебування, мансардний поверх — спальні.

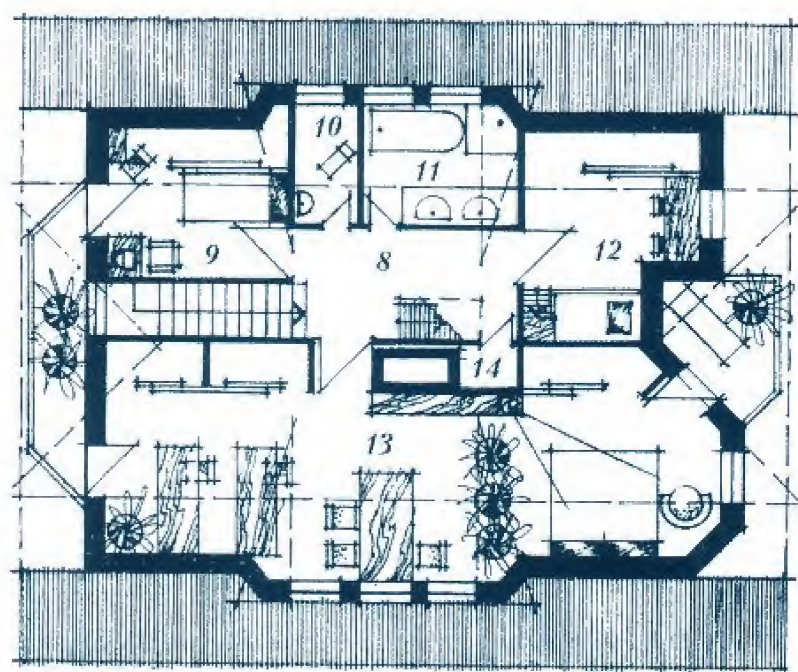
Приміщення денного перебування групуються навколо холу першого поверху, приміщення спалень — навколо холу мансардного поверху.

Головний вхід будинку веде через тамбур до холу, навколо якого росташовані: праворуч — санвузол, маленька спальня для літньої людини, сходи на другий поверх з коморою під ними, прямо — двері-купе до великого приміщення — вітальні-їдальні з такими самими дверима до кухні (симетричними відносно каміну). В кухні є два виходи: один до холу, інший безпосередньо на подвір'я. Окрасою приміщення вітальні-їдальні є ламана лінія плану стін, яка відокремлює зону вітальні від зони їдальні, та великі вікна-двері, що орієнтовані до саду і розташовані на одному рівні з терасою, яка розширює площу вітальні. Тераса розташована майже на одному рівні із землею саду. Будинок має великий винос даху. Так тераси і балкони захищені від дощу.

На мансардному поверсі навколо холу зі сходами на горище розташовані: ліворуч невеликі приміщення двох спалень з гардеробними кімнатами, які розміщені в зонах нахилу стель (9, 11), санвузол (10), ванна (11), праворуч — велике приміщення складної функції — архітектурна майстерня на три робочих місця та спальня господарів (13), окрасою якої є пластика стелі та складне освітлення на три сторони світу, вбудовані шафи та гардероби розміщені вздовж внутрішньої несучої стіни з дверима-купе.

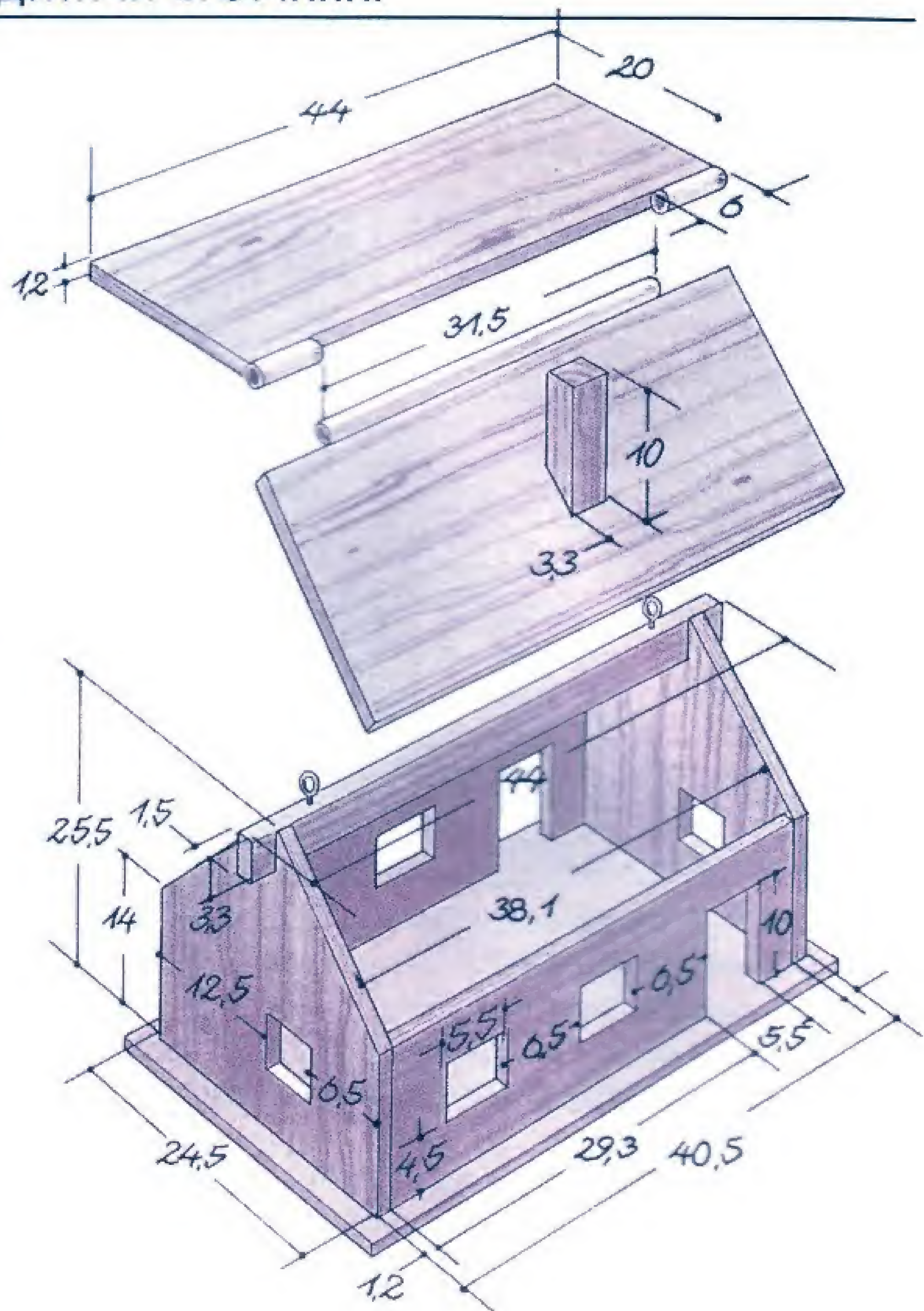

План першого поверху:
1 — тамбур (1,9 м^2)
2 — хол (10,8 м^2)
3 — кухня (16,1 м^2)
4 — вітальня-їдальня (45,4 м^2)
5 — спальня (8,5 м^2)
6 — санвузол (3,0 м^2)
7 — комора під сходами (2,6 м^2)

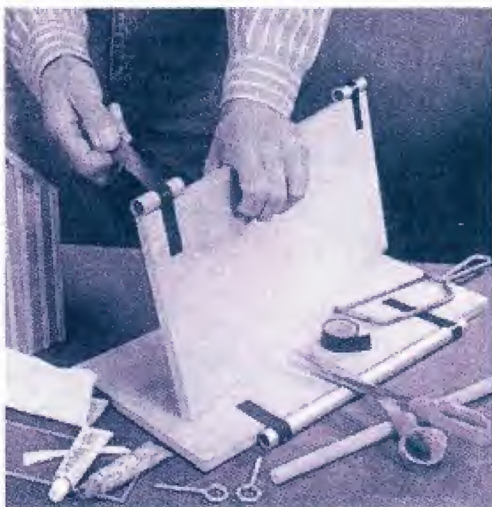
План мансардного поверху:
8 — хол зі сходами на горище (9 м^2)
9 — спальня (14,2 м^2)
10 — санвузол (2,5 м^2)
11 — ванна (7,6 м^2)
12 — спальня на двох дітей (14,1 м^2)
13 — архітектурна майстерня (48,7 м^2)
14 — комора (0,9 м^2)

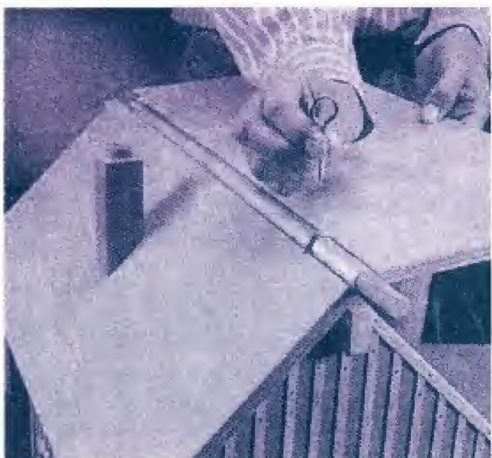

Від дитячої мрії – до власного котеджу!

Спорудження будинку краще починати з виконання усіх необхідних малюнків. На малюнках треба розставити всі розміри. Лише після цього можна вже розпилювати елементи будинку.

Алюмінієві трубки діаметром 12 мм за допомогою епоксидного клею кріпимо до даху.

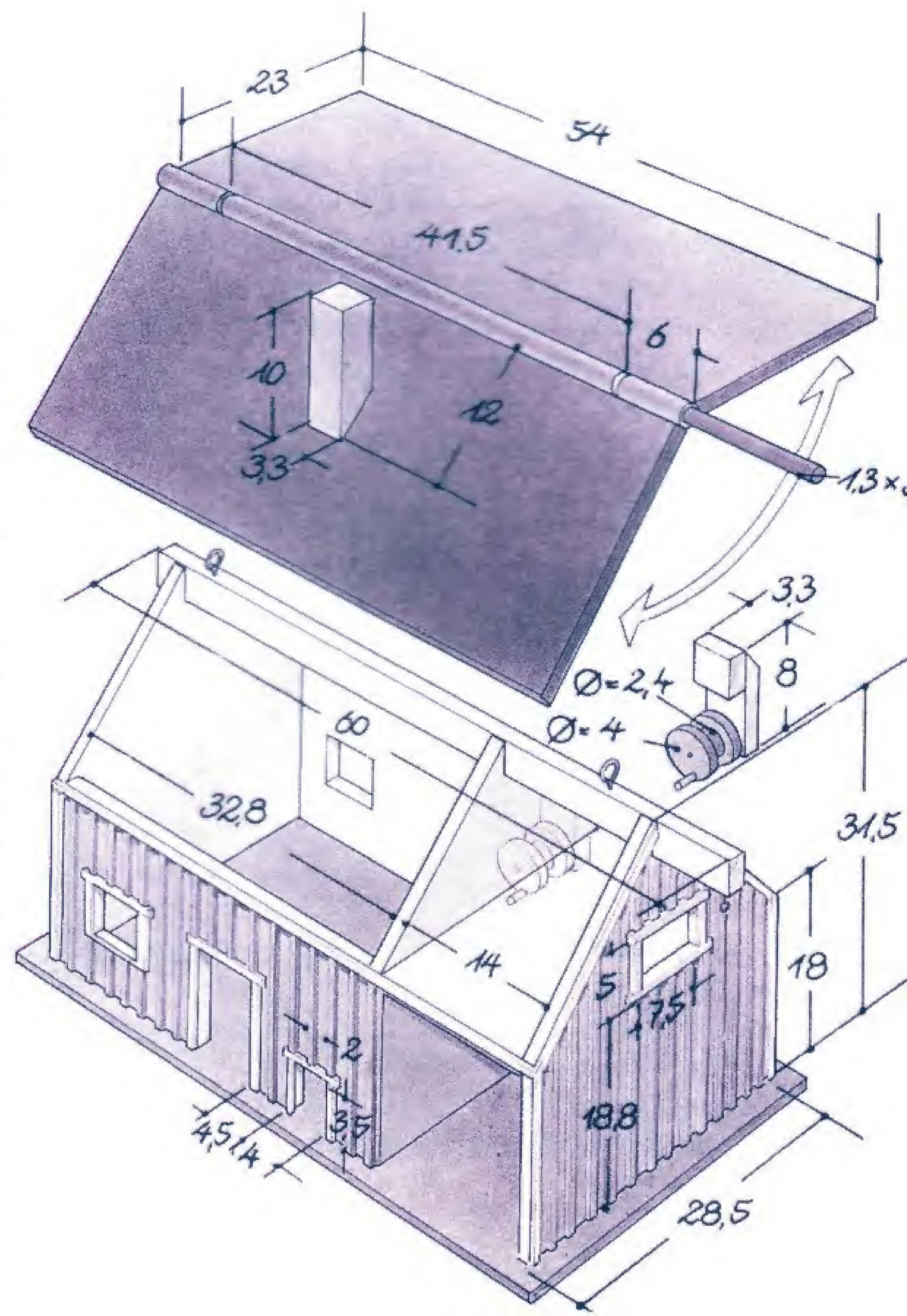

Столярним клеєм і маленькими цвяхами скріплюємо стіни будинку.

На рисунках зображено, як треба кріпити дах. На схемах показано усі необхідні розміри. Фарбується будинок акварельними фарбами. Білі рами для вікон і дверей наклеюються після фарбування.

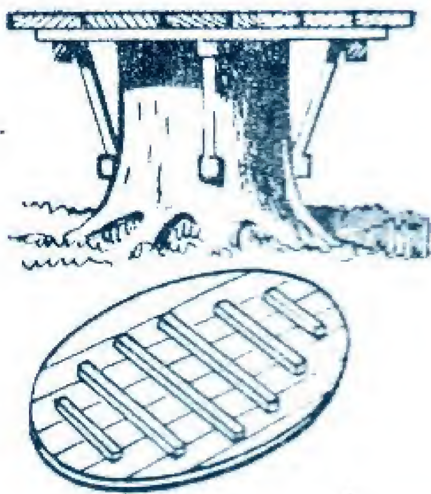
А тепер за діло!

Щасти Вам!

Поради господарю

Стіл на пеньку

Якщо на вашій дачній ділянці або на території двору стоїть пень, використайте його як ніжку для круглого столу. Поверхню пня заздалегідь підрівняйте. Кришку столу зробіть з дощок, що скріплені дерев'яними планками. Найпростішим циркулем (дерев'яна планка з цвяхом на одному кінці й олівцем на другому) прокресліть коло й по його лінії відпиляйте зовнішні частини дощок.

На однаковій відстані від поверхні пенька прибийте збоку чотири дерев'яні колодки-держалки. Такі самі колодки прибийте знизу до кришки столу (рівномірно по колу й на однаковій відстані від краю кришки). Потім покладіть кришку на пень і вставте між колодками дерев'яні розпорки. Для надійності можна додатково прибити кришку до пня кількома товстими цвяхами.

Паяння без паяльника

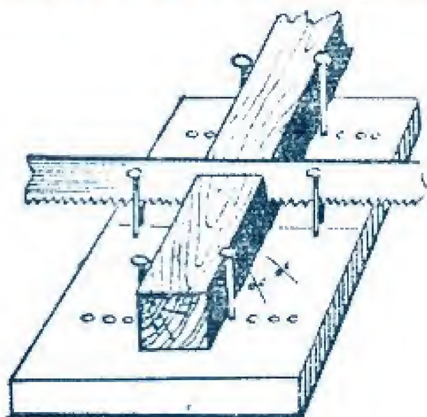
Зачищені до блиску разом два тонкі мідні проводи змастіть сумішшю, до складу якої входять: порошок каніфолі (одна частина), олов'яна кришка (дві частини) та ефір або спирт (одна частина). Місце з'єднання проводів нагрійте у полум'ї сірника. Провода міцно спаяються.

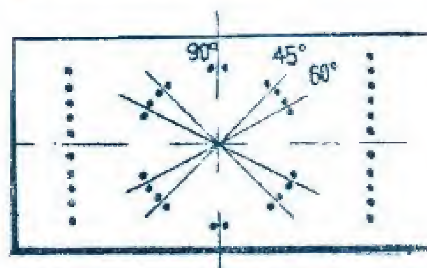
Точило для ножів

Зовсім не обов'язково заточувати ножі спеціальним бруском або точильним каменем. Добрі результати дає наждаковий папір, прикріплений кнопками до дерев'яної підставки.

Універсальний шаблон

Універсальний шаблон для розпилювання дерев'яних рейок під різними кутами можна виготовити буквально за кілька хвилин. Доберіть невелику дерев'яну плиту, позначте її центр і проведіть через нього лінії під кутом 90, 60 і 45 град. до горизонтальної осі. Потім прокресліть циркулем коло і у місцях його перетину з лініями насвердліть по два отвори (симетрично відносно ліній). Діаметр отворів повинен відповідати діаметру цвяхів, які ви маєте, а відстань між їх кінцями візьміть трохи більшою за товщину полотна пилки.

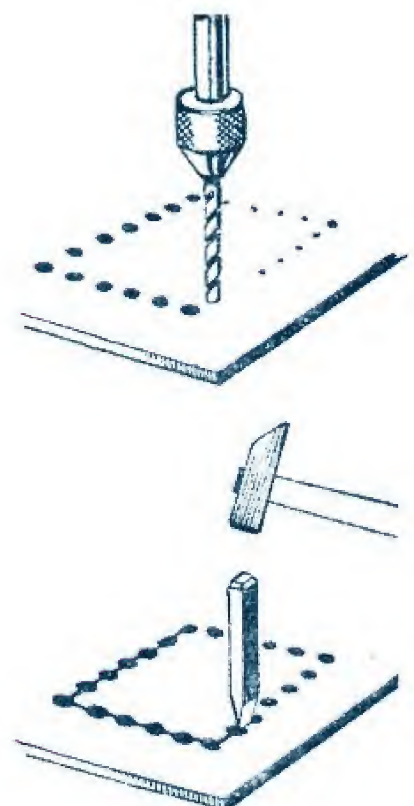

Ще насвердліть такі самі отвори по краях плити. Відстань між ними виберіть однакову, наприклад по 5 мм. Тепер покладіть рейку на плиту, зафіксуйте її по краях цвяхами, вставте цвяхи в отвори, що відповідають необхідному куту розпилу, встановіть між цвяхами полотно пилки — і можете працювати.

Отвір у металі

Зробити у товстому листі металу прямокутний або будь-який інший отвір, розміри якого перевищують діаметр самого великого свердла, можна так. Позначте краї майбутнього отвору й свердлом невеликого діаметра просвердліть один отвір біля іншого (див. малюнок). Далі прокрутіть зубилом метал між отворами й напильником вирівняйте грані. Якщо матеріал дуже товстий, то отвори в ньому просвердліть впритул один до одного. А потім, прорубавши метал між ними, не обробляйте грані напильником, а пропиліть виступи ножівкою.

Як зробити отвір у кахельній плитці і не розбити її?

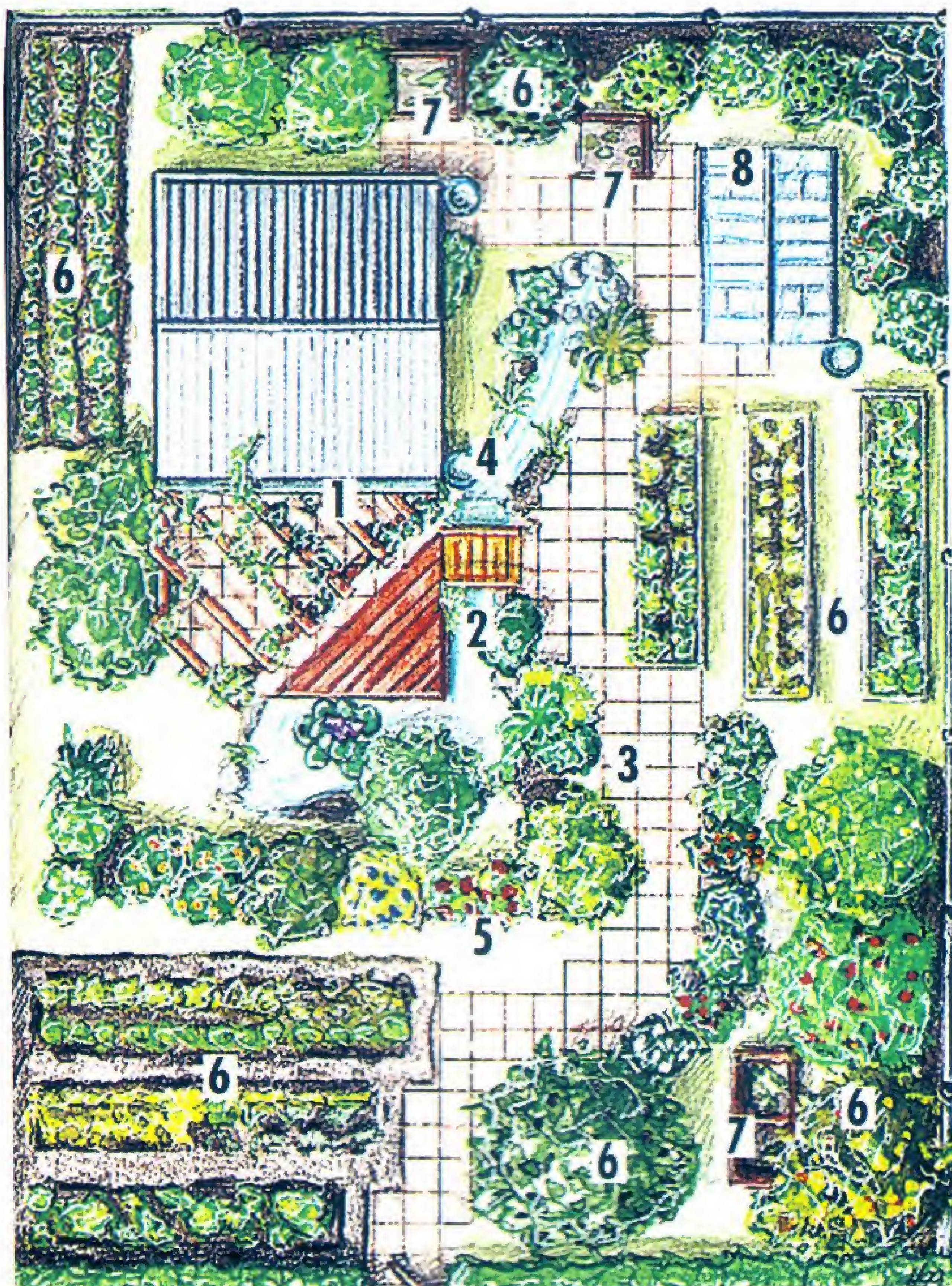
Є такий простий спосіб. Гострим кінцем мітчика або кутом леза зубила на місці майбутнього отвору зніміть глазур, легко постукуючи молотком по інструменту. Якщо плитка приклеєна до стіни, то позначений отвір можна просвердлити ручним дрилем (в електричного великі оберти) із затисненим у патроні свердлом чи пробійником з побідитовими наплавками. У плитці, яка ще не встановлена на стіну,краще робити отвір, тримаючи свердло просто у руці. Замість побідитового свердла можна взяти і звичайне або ж працювати торцем круглого напильника, діючи ним, як свердлом, але справа піде повільніше.

Земний рай на 3 сотках

Якщо Ви придбали невеличку ділянку, то звести до одного знаменника багато своїх бажань і маленьку площу — це велике мистецтво.

Однак насамперед треба самому визначитися, що Ви бажаєте. Ділянка має бути по-сільському різнобарвна? Чи проста і благородна? Або суворо формальна? А може ближче до природи? Можливо ще щось? Для кожного типу садовода є свій набір рослин, матеріали для доріжок і ділянок. Розміщення грядок на ділянці також повинно відповідати певному стилю. Скажімо, для суворо формального типу мають бути витримані геометричні форми доріжок, грядок і газонів. Для природного стилю ближче довільні форми. Однак жодного разу не можна відмовлятися від водойми. Тільки вона мусить відповідати типу садовода. Також має бути доволі місця для святкуння і гостей. Тераси, як правило, виявляються замалими для столів і стільців. Тому добре, якщо рослини (як природній захист від вітру) насаджені не дуже щільно.

Якщо врахувати всі ці питання, то можна безпроблемно спланувати ділянку, скажімо, площею 3 сотки (див. мал.). Тут зібрано багато ідей і пропозицій дачників. Однак навіть на такій маленькій ділянці можна завжди щось змінювати, прикрашати, удосконалювати.

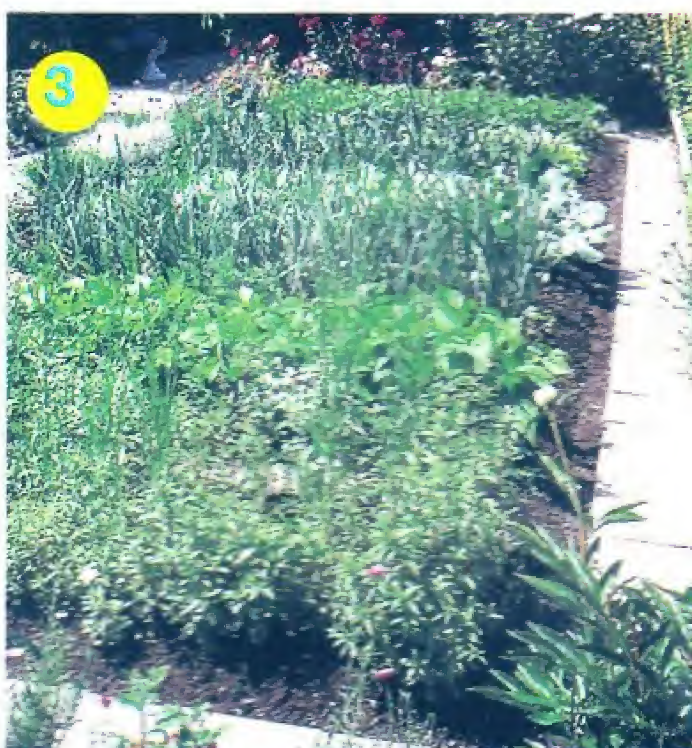

1. Альтанка з навіть критою терасою не може займати більш як 24 м² площі. Корисна площа може бути збільшена сидячим місцем з перголою або газоном, що межує. Також розширить місце доріжка до водойми, якщо вона розміщена поруч з альтанкою. Природний камінь, коричневий або червоний бетонно-камінний матеріал чи деревина більш придатні для доріжок, аніж бетонні плити, тому що за кольором, вони ближчі до землі та газонів.

Зелений дах альтанки завжди гармонує з навколишнім середовищем.

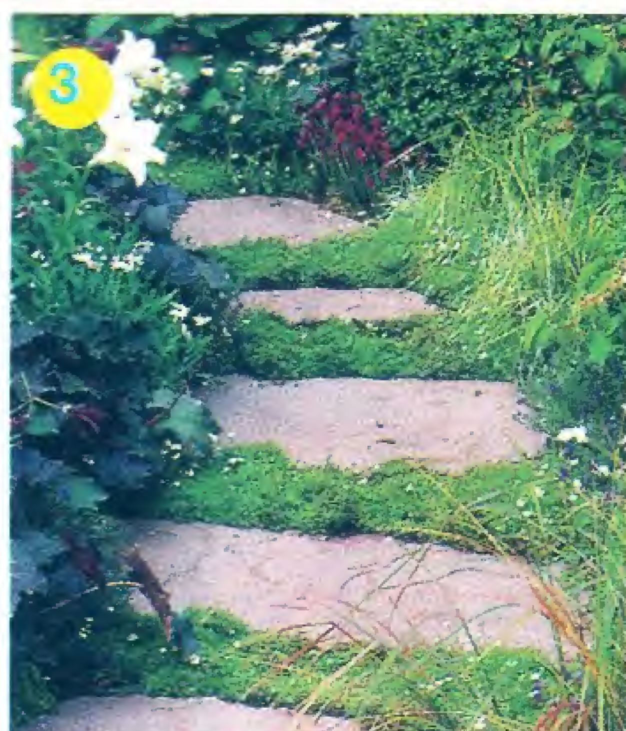
2 Струмок і водойма мають плавно зливатися і створювати враження широти. Якщо початок струмка знаходиться в прикритому куті ділянки або засаджений рослинами, то це підсилює ефект єднання з природою.

3 Довільна й різна ширина доріжок справляє приємне враження. Доцільно також частіше перемежовувати матеріал для покриття доріжок. Озеленення меж нівелює контраст між доріжками і газонами чи грядками.

4 Доцільно влаштовувати місткості для дощової води. На випадок їх переповнення має бути зроблений стік у струмок або водойму.

5 Кущі і дерева не повинні мати висоту понад 4 м. Їх доцільно добирати в одному стилі за суміщенням. Квітники повинні також гармонувати з навколишнім середовищем.

6 Компостні ящики (мінімум два), як правило, заховують в ягідні кущі.

7 Між ягідними кущами розміщують овочеві рослини. Чорнобривці, зелені рослини для добрива з'єднують грядки квітів.

8 Поруч з теплицями і парниками розміщують грядки овочів, а неподалік — бочки з дощовою водою у напівтіні.

Переклад з німецької
П. П. Власа

Поради господині

МАЛЕНЬКІ ХИТРОЩІ ШАФИ

● Ви хочете, щоб ваші речі в шафі не м'ялися і мали приємний запах? Тоді зробіть набір з м'яких плічок і саше-мішечків, наповнених запашними травами.

М'які плічка можна зробити з простої дерев'яної вішалки, обгорнувши її смужкою синтетичної вати або тонкого поролону, а потім покрити чохлом з тканини.

Для цього обгорніть дерев'яну вішалку смужкою з тканини (10 х 90 см) у напрямку від одного кінця до іншого (зверніть особливу увагу на кінці!). Надайте заготовці гарної форми і зафіксуйте смужку міцною ниткою.

Виріжте з тканини смужку шириною 15 см, довжина її повинна бути більшою за довжину дерев'яної деталі на 10 см. Зігніть смужку по довжині навпіл, кінцям надайте форми півкола.

Зшийте овальні кінці смужки лицьовим боком тканини всередину з припуском 1—1,5 см.

Виверніть отриманий виріб на лицьовий бік. Необроблені верхні краї (1,5 см) запрасуйте всередину. Отриманий чохол одягніть на плічка. Розправте тканину, а краї зшийте.

● Для виготовлення саше візьміть шматочок тканини розміром 10 х 33 см. Зігніть його по ширині навпіл виворотом назовні. Зшийте бічні краї з припуском 1,5 см. Краї обметайте.

Верхні краї двічі відігніть назовні по 0,5 см, зашийте і виверніть на лицьовий бік.

Підберіть одну стрічку довжиною близько 75 см, щоб прив'язати мішечок до вішалки, другу — 50 см, щоб зав'язати саше. Коротку стрічку пришийте посередині до мішечка на відстані 5 см від верхнього краю. Довшу стрічку, склавши навпіл, закріпіть перпендикулярно на коротший..

Наповніть саше сухою лавандою або іншими ароматними травами і прив'яжіть до плічок. Кілька саше покладіть у кишені одягу, у висувні шухляди, між предметами постільної білизни.

● Якщо ваші шкіряні рукавиці, пальто чи куртка зім'ялися, протріть їх чистою ганчірочкою, змоченою рициновою олією.

● Потерті місця на шкіряному одязі протріть ганчірочкою, змоченою гліцерином або свіжою апельсиновою шкіркою.

● Якщо дерев'яна шухляда столу або шафи погано висувається, покрийте тертьові поверхні тонким шаром мила або парафіну, припудріть їх тальком.

● Диван, крісла і м'які стільці можна вибивати в кімнаті, накривши їх вологою ганчіркою.

● Глибокі білі подряпини на полірованих меблях дуже легко зробити непомітними за допомогою крему для взуття відповідного кольору. Втріть у подряпину крем і відполіруйте сукниною. Білі плями від гарячих предметів видалити найважче, тому що під впливом високої температури лак тьмяніє. Отже, видалити білі плями можна тільки разом з лаковим покриттям. Якщо ушкодження проникло не глибоко, спробуйте кілька разів протерти пляму спиртом. Якщо побіління зникне, відполіруйте це місце, коли висохне, сукном. Спробуйте скористатися засобом для полірування кузовів легкових автомобілів. До їхнього складу входять м'які сорти воску і найтонший абразив. Змочіть ним м'яку ганчірку і легкими круговими рухами протирайте пляму. Абразив видаляє шари пошкодженого покриття, а віск відразу полірує пляму.

● Підкладені під ніжки громіздких меблів шматочки фетру або повсті полегшать їх пересування й захистять підлогу. Можна також підкласти під ніжки поліетиленові кришки, пакети від молока; натерти підлогу вологим милом.

Ми щасливі, якщо...

Коли поглянути уважно на людство, яке страждає від того, що створило власним розумом і руками, стає очевидним, що сьогодні не так вже й просто знайти справді щасливу людину. Статистика свідчить, що Ви може заявити про себе: "Я щаслива людина!", якщо:

- сьогодні вранці прокинулися здоровими — Ви щасливіші за 1 мільйон землян, які не доживуть до наступного тижня;

- ніколи не переживали війни, самотності, ув'язнення, не страждали від катувань, голоду — Ви щасливіші за 500 мільйонів людей у цьому світі;

- можете піти до церкви без страху й погрози арешту чи смерті — Ви щасливіші за 3 мільярди мешканців нашої планети;

- у холодильнику є їжа, є у що одягтися, є дах над головою та постіль — Ви багатші за 75 відсотків осіб у цьому світі;

- є рахунок у банку, гроші в гаманці і трохи заощаджень — Ви належите до 8 відсотків забезпечених людей світу;

- читаєте цей текст — Ви благословенні подвійно, адже:

1) хтось подумав про Вас;

2) Ви не належите до тих 2 мільярдів, що не вміють читати.

Якщо й цих статистичних даних для вашого щастя недостатньо, спробуйте додати до них рекомендації, як бути щасливим, що прийшли до нас з сивої давнини:

- працюй, начебто тобі не треба грошей;
- люби, начебто тобі ніхто ніколи не завдавав болю;
- танцюй, наче ніхто не дивиться;
- співай, наче ніхто не чує;
- живи, начебто на землі рай!

10 ПРАВИЛ ДЛЯ ЖІНОК, ЯКІ БАЖАЮТЬ МАТИ МІЦНУ СІМ'Ю

МУДРА ЖІНКА БУДУЄ СВІЙ ДІМ, А БЕЗУМНА СВОЄЮ РУКОЮ РУЙНУЄ ЙОГО!

Книга приповістей Соломонових, Гл. 14, вірш 1

1 Не думай, що професія, кар'єра, соціальний престиж замінять тобі сім'ю і дітей. Як це не важко, треба навчитися поєднувати їх. І хоча для тебе, мабуть, на першому місці стоять духовні цінності й потреби, не забувай, що ти — жінка і повинна приділяти необхідну увагу своїй зовнішності, одягу та всім іншим атрибутам жіночості — видимим і невидимим.

2 Добра сім'я не падає з неба, не створюється сама собою. Вона, як і будь-яке людське творіння, потребує величезних невтомних зусиль, уваги і вміння, при цьому набагато більше від жінок, ніж від чоловіків.

3 У випадку сварки, чвари, розладу шукай причину насамперед у собі, а вже потім у чоловікові. Недоліки інших завжди помітніші, ніж власні. Як би ти не була обурена його поведінкою, не виплескуй свою образу. Зачекай, спробуй заспокоїтись, інакше можна наламати дров і наробити непоправних помилок.

4 Намагайся завжди знаходити позитивні риси в характері та зовнішності чоловіка і, по можливості, казати йому про них. Чуючи про свої достоїнства, він намагатиметься стати кращим. Не втрачай можливості після вашої близькості тактично підкреслити, наскільки тобі з ним добре. Похвала лестить чоловічому самолюбству і зміцнить його прихильність до тебе. В той же час подібні визнання стимулюють чоловіка, заряджають енергією.

5 Не будь завжди невдоволеною, похмурою, не скигли. Похмура жінка дуже швидко надокучить чоловікові, а це погано впливає на сім'ю і, особливо, на психіку дітей. Мабуть, у тебе є підстави до такого настрою, але повір, що у твого чоловіка безліч клопотів і власних чоловічих проблем. Не забувай, що той, кого ти сьогодні бачиш у негативному світлі, кому ти готова адресувати цілу купу нарікань і негативних епітетів, донедавна викликав твоє захоплення. Ще вчора ти намагалася завоювати його прихильність, ти обрала його серед всіх інших залицяльників, і ви дійсно дуже підходите одне одному.

6 Якщо у тебе (всяк трапляється!) раптом виникає флірт з іншим чоловіком, не дозволяй йому розростися до глибокого захоплення. Це завдасть тобі зайвих страждань і внесе нервозність до твого і без того напруженого життя. Крім того, незважаючи на незаперечні в даний момент достоїнства, новий обєкт навряд чи кращий і досконаліший за твого чоловіка. Якби в тебе була можливість розгледіти його ближче, ти виявила б у нього набагато більше недоліків у порівнянні з тими, до яких ти вже звикла.

7 Намагайся прищеплювати дітям любов і повагу до батька. Не треба суперничати з ним, завойовуючи цю любов. Будь великодушною. Запам'ятай: вони — завжди твої; ненадійна позиція у нього. Поважай його батьків незалежно від їх якостей або ставлення до тебе.

8 Не приймай сама важливих рішень, які мають життєве значення для сім'ї. Обговорюйте їх з чоловіком і хоча, можливо, в кінці кінців буде прийнято твоє рішення, твоя пропозиція, у нього буде відчуття, що він брав участь у прийнятті рішення, що ти цінуєш його думку.

9 Не давай волі ревнощам, але не впадай у протилежну крайність, демонструючи байдужість. І те, і друге погано впливає на взаємовідносини з партнером. Знай: варто тобі виявити надмірні ревнощі або, навпаки, повну байдужість, через деякий час виникне неприємна реакція з його боку. Намагайся бути оптимісткою. Свідомо жени від себе меланхолію і песимізм.

10 Все вищесказане зовсім не означає, що ти повинна перетворюватися на рабу сім'ї, повинна придушити власне достоїнство і відмовитись від критичного погляду на речі. Ні, ні в якому разі. Виявляй їх, вимагай того ж від чоловіка, але завжди з тактом і почуттям міри і - найголовніше - з великою любов'ю.

№ 1, 2005

СІЧЕНЬ—ЛЮТИЙ

Виробничо-практичний журнал
Виходить 6 разів на рік
Засновник і видавець:
КП Редакція журналу
"Дім, сад, город"

Додаток до журналу
«Дім, сад, город»

Головний редактор:
П.П.Влас

Літературний редактор:
І.П.Влас

Верстка, дизайн, макетування:
В.О.Пономаренко

Журнал "Наш дім" можна передплатити у кожному відділенні зв'язку.
Передплатний індекс **74453**, вартість передплати на рік у 2005 році – **20** грн. **16** коп.
Передплатний індекс комплектів "Наш дім" + "Дім, сад, город" **21871**.

За вчасну доставку журналу відповідальність несуть відділення зв'язку

Серія реєстрації журналу КВ, № 812 від 07.07.94

Підписано до друку 25.01.2005 р.
Тираж 26100 прим. Зам.0137501.
Ціна договірна

Адреса редакції і видавця:
02094, Київ-94,
вул. Краківська, 20
Тел./факс: (044) 407-73-01;
552-94-60
Web-сайт: www.dimsadgorod.com
E-mail: vlas49@ mail.ru

Надруковано в друкарні Державного видавництва "Преса України"
Адреса друкарні: 03047, Київ-47, пр. Перемоги, 50

Будинок відпочинку виконано у класичному стилі. Побудовано в Ялті. Загальна площа 78,2 м². Баню виготовлено з оциліндрованої колоди діаметром 180 мм.

На першому поверсі — їдальня, роздягальня, душова, парна; на другому — спальня з виходом на балкон.

Висота до стелі 260 см. Покрівля — натуральна керамічна черепиця, що надає комплексу естетичного вигляду і приємно впливає на архітектурний ансамбль.

Парну виконано у класичному стилі, матеріал — липа.

"Наш дім" №1, 2005, с.1—32